

Επιφυλλίδα

του Πανελληνίου Συλλόγου
Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ
(ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr

Τεύχος 7^ο · ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Χρόνια Πολλά Υγεία - Αισιοδοξία - Δύναμη

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύνταξης.....	2-3
Μετά τις εκλογές στον ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ.....	3
Κρατικός προϋπολογισμός για το 2022.....	4
«Το καλοκαίρι θα καίγεται, τον χειμώνα θα κρυώνεις και κάθε μήνα θα πληρώνεις».....	5
Σταθμοί του εργατικού κινήματος.....	6
Δελτία Τύπου-Δραστηριότητες.....	7
Κατάργηση του ΤΑΠ-ΔΕΗ.....	8
Όχι στο φιλοδώρημα των 250 ευρώ.....	8
«Πράσινη» Μετάβαση.....	9
Αρκαδία - Χαβούζα της Πελοποννήσου.....	10
Συμφωνίες «αμυντικές» και εξοπλισμοί.....	10
Η απεργία των διανομέων της "efood".....	11
Νίκη για τους λιμενεργάτες της COSCO.....	11
Πολιτισμός: Μαρία Πολυδούρη (1902-1930).....	12
Η σελίδα της γυναίκας.....	13
Η κυριαρχία των νόμων της αγοράς στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας.....	14-15
Προτάσεις Βιβλίων.....	16

Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.

Κώστας Βαφούρας

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Μέσα σε δύσκολες, σύνθετες συνθήκες, ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ έδωσε και τη μάχη των εκλογών για την ανάδειξη των νέων οργάνων από 30/9 έως 6/10 του 2021.

Ο συλλογικός τρόπος λειτουργίας του συλλόγου, οι ομόφωνες αποφάσεις, η συστράτευση με το συνταξιοδικό κίνημα που αγωνίζεται και διεκδικεί, η συμπόρευση με το εργατικό λαϊκό κίνημα που αντιπαλεύει τις αντεργατικές, αντιλαϊκές πολιτικές, καταξίωσαν το σύλλογο στους συναδέλφους. Την τριετία που πέρασε ο σύλλογος μαζικοποιήθηκε ακόμα πιο πολύ, σχεδόν διπλασίασε τις δυνάμεις του.

Έτσι δώσαμε τη μάχη των εκλογών με δύναμη, αισιοδοξία και επιτυχία.

Κάναμε Γενικές Συνελεύσεις στην Αττική και στα Περιφερειακά Τμήματα (Θεσσαλονίκη, Κοζάνη, Πτολεμαΐδα και Τρίπολη), ήρθαμε κοντά με τους συναδέλφους, συζητήσαμε την πορεία του συλλόγου, τα προβλήματα που τους απασχολούν.

Ενημερώσαμε έγκαιρα με την «Επιφυλλίδα» και την ιστοσελίδα του συλλόγου για το πρόγραμμα των εκλογών. Δημιουργήσαμε περισσότερα εκλογικά κέντρα, σχεδόν σε όλη την επικράτεια. Στην Αττική, για πρώτη φορά, πήγαμε στις γειτονιές. Διευκολύναμε έτσι τους συναδέλφους, αποφύγαμε το συνωστισμό.

Αποδείξαμε ότι, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες, είμαστε ένας σύλλογος που έχει ζωή, που σκύβει στα προβλήματα των συναδέλφων, που τους παροτρύνει να συμμετέχουν στη δράση του.

Το αποτέλεσμα μας δικαίωσε. Οι συνάδελφοι συμμετείχαν μαζικά στη διαδικασία των εκλογών. Ψήφισαν περίπου 1.000 συνάδελφοι περισσότεροι σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές και είχαμε νέες εγγραφές.

Το νέο ΔΣ που προέκυψε είναι: **Πρόεδρος** Τσίρκας Πολύβιος, **Α' Αντ/δρος** Γερογιάννης Νίκος, **Β' Αντ/δρος** Ιωαννίδης Δημήτρης, **Γεν. Γραμματέας** Πάλμος Παναγιώτης, **Α' Αναπλ. Γραμματέας** Δερέμπη Διαλεκτή, **Β' Αναπλ. Γραμματέας** Τσούπρος Γιώργος, **Ταμίας** Πατεράκης Σταμάτης, **Αναπλ. Ταμίας** Παπανικολάου Αποστόλης, **Γραμματέας Δημοσίων Σχέσεων** Σταμέλος Ηλίας, **Γραμματέας Διεθνών Σχέσεων** Νικολάου Δημήτρης, **Γραμματέας Τύπου & Ενημέρωσης** Αγκαβανάκη Αιμιλία, **Μέλη:** Κίσσα Ολυμπία, Κωτσίρος Νίκος, Σβολάκης Φάνης, Δρακάκης Γιάννης, Ζησιόπουλος Βασίλης, Τουρλίδας Νίκος, Γούλας Κώστας, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Λαλαΐος Γιώργος και Περράκης Ευστάθιος.

Το νέο ΔΣ έχει ευθύνη να ανταποκριθεί σε ακόμα πιο δυσμενείς και σύνθετες συνθήκες. Ενδεικτικά:

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία
Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπη Διαλεκτή, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλος Ηλίας, Σώκος Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

- Συνταξιούχοι, εργαζόμενοι, συνολικά ο λαός βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα νέο κύμα **ακρίβειας**. Εδώ και μια 10ετία, όλες οι κυβερνήσεις, φορτώνουν στις πλάτες των εργαζόμενων και των συνταξιούχων τόσο την οικονομική καπιταλιστική κρίση, όσο και την ανάκαμψη. Αφού πληρώσαμε την κρίση του 2008 - 2015, με άμεσες περικοπές μισθών, συντάξεων και με εκτίναξη των φόρων, τώρα βιώνουμε μαζί με τους εργαζόμενους στον υπόλοιπο κόσμο, τη ραγδαία υποβάθμιση του εισοδήματός μας, μέσα από τον πληθωρισμό και τις ιλιγγιώδεις αυξήσεις στα προϊόντα ενέργειας.

- Κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής ο **κρατικός προ-ϋπολογισμός** του 2022, που μέσα σε συνθήκες, πανδημίας και ακρίβειας τσακίζει κόκκαλα. Για μια ακόμη χρονιά αυξάνονται τα έσοδα από την φορολογία με το 94% να προέρχεται από μισθωτούς, συνταξιούχους κλπ, δίνονται νέα προνόμια στους επιχειρηματικούς ομίλους, αυξάνονται οι δαπάνες για τα εξοπλιστικά, ενώ οι περικοπές στον τομέα υγείας-ασφάλειας είναι προκλητικές.

- Για άλλη μια φορά η Διοίκηση του e-ΕΦΚΑ, για το «καλό των ασφαλισμένων», για τη μείωση των λειτουργικών εξόδων και για να βγαίνουν οι συντάξεις με «το πάτημα ενός κουμπιού»(!) προχωρά στην **ενοποίηση των Ταμείων**, καταργώντας οριστικά τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η κατάργηση αυτή γίνεται χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς να παρθούν τα αναγκαία μέτρα, όπως: υποδομές, υλικοτεχνικός εξοπλισμός, στελέχωση των υπηρεσιών και εκπαίδευση του προσωπικού. Καταλαβαίνετε λοιπόν τι προβλήματα θα προκύψουν. Στις 161.000 κύριες συντάξεις, στις 125.000 επικουρικές και στα 18.000 εφάπαξ που εκκρεμούν, θα προστεθούν οι εκκρεμότητες από τις υπηρεσίες που καταργούνται και θα δημιουργηθούν νέες.

- Εδώ και 20 μήνες, η **πανδημία** όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται, αλλά αναζωπυρώνεται. Καθημερινά έχουμε νέα αρνητικά ρεκόρ κρουσμάτων, διασωληνωμένων και θανάτων. Στις ΜΕΘ γίνεται διαλογή ασθενών, τα νοσοκομεία έχουν μετατραπεί πάλι σε νοσοκομεία covid. Για να «αντέξει» το σύστημα Υγείας την πίεση, **μειώθηκαν** για τρίτη φορά **τα χειρουργεία κατά 80%**, με ολέθριες συνέπειες για τους μη covid ασθενείς.

Ούτε στην Ελλάδα, ούτε σε καμία άλλη χώρα της ΕΕ υπάρχει το πολιτικό σχέδιο, που θα προτάσσει την προστασία της ανθρώπινης ζωής και υγείας και όχι τα συμφέ-

ροντα των μεγάλων εταιρειών του Φαρμάκου και των κλινικών.

Από την αρχή της πανδημίας η κυβέρνηση έχει μεταφέρει την αντιμετώπισή της στην «ατομική ευθύνη», στο διαχωρισμό εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να ποινικοποιήσει την «ατομική ευθύνη» **με πρόστιμο 100 ευρώ το μήνα στους ανεμβολίαστους άνω των 60 ετών!**

Η πορεία της πανδημίας δείχνει ότι ο **έγκαιρος και μαζικός εμβολιασμός είναι μεν αναγκαίος, όχι όμως ικανός** από μόνος του για να αντιμετωπίσει την εξάπλωση του ιού, αν δεν συνδυαστεί με μέτρα προστασίας και ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος Υγείας, με μόνιμες προσλήψεις, επαναλειτουργία των κλειστών νοσοκομείων, που έκλεισε η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ και παρέμειναν κλειστά με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι και σήμερα. Με επίταξη των ιδιωτικών δομών, με μέτρα προστασίας σε κρίσιμους χώρους διασποράς (χώρους δουλειάς, ΜΜΜ, Σχολεία), σε συνδυασμό με την οργάνωση του εμβολιαστικού προγράμματος.

• Με τις **συμφωνίες** που υπέγραψε η κυβέρνηση τον Οκτώβρη με ΗΠΑ και Γαλλία, σαν ασπίδα δήθεν, απέναντι στην

τουρκική προκλητικότητα, ουσιαστικά βαθαίνει την εμπλοκή της χώρας στους ενδοϊμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, καθιστώντας την επικίνδυνα στόχο αντιποίνων.

Τα καθήκοντα του νέου ΔΣ

Σε αυτό το εκρηκτικό περιβάλλον ακόμα και μέσα στις εκλογές ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ ανέπτυξε μια πλούσια δράση, με καταθέσεις Υπομνημάτων, με παρεμβάσεις στις αρμόδιες Υπηρεσίες, με συμμετοχή στις κινητοποιήσεις.

Το νέο ΔΣ του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ πρέπει να αξιοποιήσει τη δύναμη που του έδωσαν οι συνάδελφοι στις πρόσφατες εκλογές. Να κάνει πιο πολλά βήματα στην ανάπτυξη του συλλόγου μας, να συνεχίσει στην ίδια πορεία της αγωνιστικής διεκδίκησης σε συμπόρευση με το συνταξιοδικό κίνημα, που δεν κοροϊδεύει τους συνταξιούχους στέλνοντάς τους στα δικηγορικά γραφεία και στα δικαστήρια. Να στηρίζει τους αγώνες του ταξικού εργατικού κινήματος.

Η αποτελεσματικότερη λειτουργία και δράση μπορεί να επιτευχθεί με την ενεργότερη συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Ας βάλει ο καθένας μας το λιθαράκι του!!!

Ευχόμαστε σ' όλους Καλές Γιορτές. Ο καινούργιος χρόνος να φέρει υγεία, αισιοδοξία, δύναμη.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ

Μετά τις πρόσφατες εκλογές στον σύλλογό μας ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ, συγκροτήθηκε το νέο Δ.Σ και η Ελεγκτική Επιτροπή όπως και τα Περιφερειακά Τμήματα (Θεσ/νικής - Πτολεμαΐδας - Κοζάνης - Πελοποννήσου), όπως μπορείτε να δείτε στην ιστοσελίδα του Συλλόγου.

Προσωπικά θεωρώ ΜΕΓΑΛΗ ΤΙΜΗ την εκλογή μου ξανά ως Προέδρου του Συλλόγου μας- και την εκλογή όλων των μελών του Εκτελεστικού Προεδρείου-με ομόφωνη απόφαση (με μυστική ψηφοφορία), πράγμα που δείχνει την εμπιστοσύνη των μελών του Δ.Σ, την Αλληλεγγύη και την αгаστή συνεργασία μεταξύ μας και μεταξύ όλων των μελών και στελεχών του Συλλόγου μας.

Η μαζική συμμετοχή των συναδέλφων μας στις εκλογές του Συλλόγου μας και οι εγγραφές νέων μελών, αποδεικνύει την εμπιστοσύνη των συνταξιούχων στο Σύλλογό τους και μας βάζει μπροστά σε νέα καθήκοντα και ευθύνες.

Το Δ.Σ όπως και τα Περιφερειακά Παραρτήματα και όλα τα ενεργά στελέχη του συλλόγου, σχεδιάσαμε τις δράσεις μας και το πρόγραμμα για την επόμενη περίοδο και είμαστε έτοιμοι για τους νέους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.

Στοχεύουμε να αναπτύξουμε πρωτοβουλίες για καλύτερη ενημέρωση, καλύτερη οργάνωση και λειτουργία όλων των οργάνων κεντρικά και περιφερειακά, ώστε η φωνή του συλλόγου να είναι πάντα κοντά στους συναδέλφους μας.

Χρειάζεται πιο μαζική και οργανωμένη συμμετοχή των συνταξιούχων στις δράσεις -κινητοποιήσεις της Ομοσπονδίας μας (ΟΣΙΚΑ) και της Σ.Ε.Α, σε κάθε Νομό, σε κάθε Περιφέρεια και σε όλη την Ελλάδα. Τα μέλη και στελέχη μας πρέπει να αναπτύξουν πρωτοβουλίες σε κάθε επίπεδο, ώστε να είμαστε σε θέση να αντιμετωπίζουμε μαχητικά και δυναμικά τις επιθέσεις που δεχόμαστε από τους αντιπάλους μας.

Η κυβέρνηση εκμεταλλευόμενη την πανδημία, την «εργαλει-

οποίησε», και πέρασε πολλά αντεργατικά και αντιλαϊκά νομοσχέδια, σε βάρος των συνταξιούχων και του Ταξικού Κινήματος, σε βάρος των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Το ταξικό κίνημα όμως με την αγωνιστική του δράση μπορεί να αχρηστεύσει αυτά τα αντεργατικά νομοσχέδια, μπορεί να αντισταθεί, μπορεί να ανατρέψει τις αντεργατικές πολιτικές με τη μαζικότητα, την ενότητα και τον αγώνα του.

Συσπειρωθείτε στον ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ, είναι ο μοναδικός αγωνιστικός- ταξικός πόλος των Συνταξιούχων της ΔΕΗ, είναι ο Σύλλογος που υπηρετεί τα συμφέροντα των συναδέλφων -συνταξιούχων. Γυρίστε την πλάτη στους εργοδοτικούς και κυβερνητικούς συλλόγους -αντισυνδέσμους, που αντί να συμβάλλουν ζημιώνουν τα συμφέροντά μας.

Είμαστε ο μεγαλύτερος σύλλογος συνταξιούχων στη ΔΕΗ (6.000 μέλη), στην ομοσπονδία μας και σε όλη την Ελλάδα. Γι' αυτό και έχουμε και μεγαλύτερες ευθύνες στις πλάτες μας και πρέπει να πρωτοστατούμε σε κάθε δράση, κάθε αγωνιστική κινητοποίηση μαζί με την ΟΣΙΚΑ και την ΣΕΑ.

Μην ξεχνάμε και το βασικό στόχο μας για τη μαζικοποίηση. **ΚΑΘΕ ΜΕΛΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΕΓΓΡΑΨΕΙ ΑΛΛΟΝ ΕΝΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ.**

Συμμετέχουμε μαζικά στις συσκέψεις -κινητοποιήσεις- συλλαλητήρια της ΟΣΙΚΑ και της Σ.Ε.Α. Αντιστεκόμαστε μαχητικά στις επιθέσεις -Ενισχύουμε το Ταξικό Κίνημα. Με τους αγώνες μας κερδίζουμε τις ΝΙΚΕΣ.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ-ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ. Καλή υγεία και δύναμη και να περάσουμε όλοι καλά, με χαρές και χαμόγελα τις γιορτινές μέρες μαζί με τις οικογένειές μας, τα παιδιά, τα εγγόνια μας, τους συγγενείς και φίλους.

**Του Πολύβιου Τσίρκα
Προέδρου του ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ**

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 2022

ΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΦΕΡΕΙ Ο ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ;

Τζάμπα περιμένετε δωράκια. Και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και όλοι οι προηγούμενοι, **επιβεβαιώνει ότι, είτε σε ανάπτυξη είτε σε κρίση, με όλες τις μορφές διαχείρισης, ο λαός θα συνεχίσει να ματώνει για να αυγατίζουν τα κέρδη τους οι επιχειρηματικοί όμιλοι** στο όνομα βέβαια της ανάπτυξης, πράσινης ή μη.

Ο Προϋπολογισμός είναι αποκαλυπτικός:

- Με τους μισθούς και τις συντάξεις να συμπιέζονται και την ακρίβεια να σκαρφλώνει ολοένα και ψηλότερα, η φορολογία εκτοξεύεται στα 50 δισ., αυξημένη δηλ. κατά 3,5 δισ. ευρώ. Από αυτά τα 2 δισ. θα είναι από την αύξηση των έμμεσων φόρων, από την οποία προέρχονται πάνω από τα μισά έσοδα του κράτους. Σημειώνεται ότι το 94,54% των φόρων το πληρώνουν τα γνωστά υποζύγια: εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα, ενώ οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι μόλις 5.46%.

- Μειώνονται κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες οι ασφαλιστικές εισφορές του ιδιωτικού τομέα με επακόλουθο να συσσωρεύονται «τρύπες» στα ταμεία (850 εκατ. για το 2022), οι οποίες αργά ή γρήγορα θα φορτωθούν κι αυτές στους ασφαλισμένους.

- Καλύπτονται οι ασφαλιστικές εισφορές και επιδοτείται με επιπλέον 200 ευρώ η εργοδοσία σε περίπτωση πρόσληψης, για περίοδο 6 μηνών μακροχρόνια ανέργου. Τζάμπα εργασία με τα λεφτά μας!

- Μειώνονται οι φορολογικοί συντελεστές των επιχειρηματικών κερδών στο 22% από 24%, χορηγείται προσαυξημένη έκπτωση για επιχειρηματικές δαπάνες που αφορούν την «πράσινη» οικονομία, την Ενέργεια και την ψηφιοποίηση, δίνονται φορολογικά κίνητρα για συνενώσεις και συνεργασίες επιχειρήσεων, προβλέπεται η άμεση «επιχορήγηση» των φαρμακοβιομηχανιών με 80 εκατ. ευρώ κλπ κλπ!

- Αυξάνονται κατά 530 εκατ. ευρώ, φτάνοντας στα 3,5 δισ., οι δαπάνες για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Σε αυτές προστίθενται τα 4 δισ. ευρώ που δίνονται κάθε χρόνο, σύμφωνα με τις ΝΑΤΟικές ρήτρες (στις οποίες η χώρα μας, με όλες τις κυβερνήσεις, είναι πρωταθλήτρια). Σύνολο 7,5 δισ. ευρώ.

- Υπολογίζεται ότι τόσο από τα προαναφερθέντα όσο και από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τις εκταμιεύσεις από το Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, θα εισρεύσουν πάνω από 11 δισ. ευρώ «ζεστό» χρήμα στο κεφάλαιο. Πακτωλός!!!

Επιπρόσθετα ο Άη Βασίλης φέρνει περικοπές (που επαναλαμβάνονται προκλητικά σε έναν ακόμα Προϋπολογισμό) σε δαπάνες που αφορούν και τις πιο στοιχειώδεις λαϊκές ανάγκες.

Καθημερινά 100 περίπου συνάνθρωποί μας πεθαίνουν από κορωνοϊό και εκατοντάδες νοσηλεύονται διασωληνωμένοι εντός και εκτός ΜΕΘ. Παρόλα αυτά:

- Πετσοκόβονται οι κοινωνικές δαπάνες κατά 50 εκατ. ευρώ

- Πετσοκόβεται η κρατική χρηματοδότηση στα νοσοκομεία κατά 139 εκατ. ευρώ

- Μειώνεται η κρατική χρηματοδότηση για την ήδη ξεχαρβαλωμένη Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, κατά 52%.

- Πετσοκόβεται η χρηματοδότηση στους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης περίπου κατά 1,1 δισ. ευρώ.

- Κόβονται τα επιδόματα για τους ανέργους κατά 199 εκατ. ευρώ.

- Καρατομούνται οι παροχές Υγείας κατά 245 εκατ., ενώ τα έσοδα του ΟΠΕΚΑ, δαπάνες δηλ. για τα διάφορα προνοιακά επιδόματα, είναι πετσοκομμένα κατά 45 εκατ. ευρώ.

- Η κυβέρνηση μειώνει και την ελάχιστη επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ από τον τακτικό προϋπολογισμό κατά 69 εκατ. ευρώ. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2022, από τα προϋπολογισμένα έσοδα του Οργανισμού, το 91% προέρχονται από τις εισφορές των ασφαλισμένων !!! Για το 2022 μάλιστα δεν έχει προβλεφθεί ούτε ένα ευρώ έκτακτης επιχορήγησης προς τον ΕΟΠΥΥ για την αντιμετώπιση της πανδημίας!

- Σεισμόπληκτοι, πυρόπληκτοι και πλημυροπαθείς σε όλη τη χώρα μετράνε ακόμα τις πληγές, αγωνίζονται να επιβιώσουν. Παρόλα αυτά, καμία ουσιαστική πρόβλεψη δεν υπάρχει για αντισεισμικά, αντιπλημμυρικά, αντιπυρικά έργα, για σχολικές υποδομές κ.ο.κ.

Και να δεις τι σου 'χω για μετά: Επιστροφή στα πρωτογενή πλεονάσματα από το 2023!!! Μην ξεχνάμε και το χρέος και τις μνημονιακές δεσμεύσεις !!!

Οι καμπάνες λοιπόν «χτυπάνε» και εδώ για τους εργαζόμενους, συνταξιούχους και τα λαϊκά στρώματα, που θα συνεχίσουν να ματώνουν για τα πρωτογενή πλεονάσματα, αφού στο λογαριασμό θα ενσωματωθεί και το κόστος από τα μέτρα διαχείρισης της κρίσης, που επιβάρυναν τα ελλείμματα και το χρέος.

«ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΘΑ ΚΑΙΓΕΣΑΙ, ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΘΑ ΚΡΥΩΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ»

Τους τελευταίους μήνες ένα σαρωτικό κύμα ανατιμήσεων «κατατρώνει» ακόμα περισσότερο το ήδη πετσοκομμένο εισόδημά μας. Έφτασαν ήδη οι λογαριασμοί του ηλεκτρικού ρεύματος με υπέρογκες αυξήσεις. Οι τιμές του φυσικού αερίου, της βενζίνης και του πετρελαίου έχουν εκτοξευτεί στα ύψη. Το κόστος της Ενέργειας βυθίζει στην ενεργειακή φτώχεια το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας. Το «καλάθι της νοικοκυράς» γίνεται ολοένα ακριβότερο και πιο άδειο. Οι αυξήσεις σε δεκάδες προϊόντα ευρείας κατανάλωσης, οδηγούν σε περικοπές ακόμα και αναγκαίων αγαθών για μια αξιοπρεπή διαβίωση. Το κόστος στέγασης εκτινάσσεται διώχνοντας οικογένειες και μικροεπαγγελματίες απ' τα σπίτια και τα μαγαζιά τους. Και δεν έχει ακόμα «βαρύνει» ο χειμώνας για να προστεθεί το έξοδο της θέρμανσης!!

Ανάλογες τεράστιες αυξήσεις σημειώνονται και σε όλη την ΕΕ, συμπιέζοντας ακόμα περισσότερο το λαϊκό εισόδημα.

Η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της καλλιεργούν τον εφησυχασμό και επιδιώκουν να παρουσιάσουν τις μεγάλες αυξήσεις τιμών σαν «φαινόμενο παροδικό», ότι «σε λίγους μήνες θα έχουν εξομαλυνθεί η αγορά και οι τιμές» και ότι ο κρατικός μηχανισμός «θα πάρει και θα ξαναπάρει μέτρα ανακούφισης από τις αυξήσεις, κυρίως σε ό,τι αφορά τα τιμολόγια της Ενέργειας». Και βέβαια τα μέτρα, που ανακοίνωσε εν μέσω «δικομματικής ψυχουλομαχίας» στη Βουλή, ποιος έδωσε δηλ. τα περισσότερα ψίχουλα, είναι τραγικά πενιχρά.

Η ακρίβεια και η εκτίναξη των τιμών των προϊόντων ενέργειας δεν είναι φυσικό φαινόμενο.

Είναι το αντίτιμο που πληρώνουν οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα, μαζί με τσακισμένους μισθούς και συντάξεις, αλλά και τη συνεχιζόμενη φοροληστεία για την επιστροφή στην πολυδιαφημιζόμενη καπιταλιστική ανάπτυξη.

Η ονομαζόμενη «επεκτατική πολιτική», που ακολουθείται τόσο στην ΕΕ όσο και στον υπόλοιπο καπιταλιστικό κόσμο, με τη δραστική αύξηση της μάζας του χρήματος, που έχει σχεδόν διπλασιαστεί και που κατά κύριο λόγο διοχετεύεται στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, οδηγεί στην άνοδο του πληθωρισμού, αφού ο όγκος των εμπορευμάτων που παράγονται και πωλούνται δεν αυξάνεται αντίστοιχα.

Κρατικά πακέτα ενίσχυσης δεκάδων δισεκατομμυρίων από το «Ταμείο ενεργειακής μετάβασης» ή το «Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ», που χρηματοδοτούνται και πάλι από το άρμεγμα των εισοδημάτων των λαϊκών στρωμάτων, «μπουκώνουν» τους επιχειρηματικούς ομίλους, βαδίζοντας χέρι-χέρι με την ένταση της εκμετάλλευσης, το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων, την κατάργηση δικαιωμάτων, την κλιμάκωση της κρατικής καταστολής.

Σημαντική συνεισφορά στην ακρίβεια έχουν η διαρκής «απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας», η λειτουργία της ΔΕΗ με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και η αχαλίνωτη διείσδυση ιδιωτών, που μετέτρεψαν την ενέργεια σε προϊόν κερδοσκοπίας.

Τα τεράστια κέρδη των ενεργειακών ομίλων, των επιχειρήσεων ΑΠΕ, των εισαγωγέων του πανάκριβου φυσικού αερίου (που παρεμπιπτόντως η χρήση του στην παραγωγή ηλ. ρεύματος συνιστά τεράστια σπατάλη), τα πρόστιμα με βάση το «εμπόριο ρύπων», που επιβαρύνουν την τιμή του λιγνίτη, είναι η άλλη όψη της υψηλότερης τιμής κιλοβατώρας στην ΕΕ και των τεράστιων αυξήσεων στο ηλεκτρικό ρεύμα,

στα καύσιμα, που συμπαρασύρει σε αλληπάλληλες ανατιμήσεις όλα τα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Στις πλάτες του λαού φορτώνονται οι συνέπειες των αντιθέσεων ανάμεσα σε ΗΠΑ - ΕΕ και Ρωσία, που αφορούν στο βαθμό εξάρτησης της ΕΕ από το ρωσικό φυσικό αέριο και επιδρούν αυξητικά στην τιμή του φυσικού αερίου.

Στο όνομα επίσης της κλιματικής αλλαγής «αποσύρονται» και οι τελευταίοι λιγνιτικοί σταθμοί, που συνέβαλαν κάποτε αποφασιστικά στην φτηνή τιμή της ηλ. ενέργειας. Βλέπετε με την πολιτική της «πράσινης μετάβασης», πρέπει να βρεθούν νέοι τομείς, εξασφαλισμένης κερδοφορίας, για τα λιμνάζοντα, υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια, που με τη σειρά τους όμως προϋποθέτουν την απαξίωση-καταστροφή υπαρχουσών υποδομών, όπως είναι οι λιγνιτικοί σταθμοί.

Και βέβαια το παζλ της ακρίβειας συμπληρώνεται από τις συνεχιζόμενες ιδιωτικοποιήσεις σε Υγεία, Παιδεία, Μεταφορές, Κοινωνική Ασφάλιση, που οδηγούν σε εμφάνιση «κόστους», εκεί που δεν υπήρχε!

Αυτή είναι η πραγματικότητα πίσω από τις ανατιμήσεις, που δεν αποτελούν καθόλου παροδικό φαινόμενο, ακριβώς επειδή η δίψα του κεφαλαίου για κέρδη δεν είναι παροδική, ούτε βέβαια η κρατική στήριξη στα συμφέροντά του. Γι' αυτό ο αγώνας για να ζει μια οικογένεια με αξιοπρέπεια, περνάει μέσα από τη διεκδίκηση μέτρων στήριξης, όπως η κατάργηση του ΦΠΑ και των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης σε καύσιμα, υπηρεσίες παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών, του ΕΝΦΙΑ κ.τ.λ. Μέσα από τη διεκδίκηση ουσιαστικών αυξήσεων σε μισθούς και συντάξεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς εισόδημα και τη μετακύλιση των φορολογικών βαρών στους μεγάλους ομίλους. Μέσα από τον αγώνα για Ενέργεια, Υγεία, Παιδεία κοινωνικά αγαθά και όχι εμπορεύματα.

Κι αυτός ο αγώνας δεν μπορεί παρά να κοιτάει μπροστά, βάζοντας στο στόχαστρο την ασκούμενη στρατηγική-διαχείριση σε όλες τις εκδοχές, που πρέπει να την παραμερίσει από τον δρόμο του ο λαός για να πάρει ανάσες και να δει πραγματικές αλλαγές προς όφελός του.

ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

13/10/1942 Δολοφονική επίθεση της αστυνομίας ενάντια στους απεργούς καπνεργάτες της Καβάλας με θύμα τον Τ. Ψαρόπουλο.

13/10/1944 Η μάχη της Ηλεκτρικής στο Κερατσίνι. Ο ΕΛΑΣ σώζει τον Πειραιά από την ανατίναξη, που σχεδίαζαν οι Γερμανοί κατά την αποχώρησή τους.

20/10/1931 Μεγάλη απεργία των Υποδηματεργατών, μετέχουν πάνω από 4.500 εργάτες. Η απεργία διαρκεί 45 μέρες και λήγει με την ικανοποίηση των περισσότερων αιτημάτων των εργατών.

20/10/2011 48ωρη πανελλαδική απεργία. Η μεγαλειώδης συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στο Σύνταγμα δέχεται δολοφονική επίθεση από δυνάμεις του παρακράτους. Αποτέλεσμα ο τραυματισμός πάνω από 80 απεργών εργατών. Στη συγκέντρωση άφησε την τελευταία του πνοή ο οικοδόμος συνδικαλιστής του ΠΑΜΕ Δ. Κοτζαρίδης.

30/10/1945 Πάνω από 150.000 λαού στη Θεσσαλονίκη γιορτάζουν την επέτειο απελευθέρωσης της πόλης, στις 30/10/1944, από το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Παρακρατικοί ανοίγουν πυρ. Δολοφονούν έναν και τραυματίζουν 8.

31/10/1980 Πανελλαδική απεργία 250.000 Δημόσιων Υπαλλήλων.

31/10/2011 Οι εργάτες της «Χαλυβουργίας της Ελλάδας» στον Ασπρόπυργο απαντούν στους εκβιασμούς και τις απειλές της εργοδοσίας με την κήρυξη απεργίας διαρκείας.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1/11/1864 Κυρώνεται η ιδρυτική διακήρυξη και το καταστατικό της Διεθνούς Ένωσης Εργατών (Α' Διεθνής) που σκοπός της ήταν το ιστορικό καθήκον της συσπείρωσης των δυνάμεων του παγκόσμιου προλεταριάτου.

3/11/1918 Ξεκινά τις εργασίες του το 1ο Πανελλαδικό Πανεργατικό Συνέδριο (Ιδρυτικό της ΓΣΕΕ).

3/11/1968 Σε μαζικό συλλαλητήριο κατά της χούντας εξελίσσεται η κηδεία του Γ. Παπανδρέου.

7/11/1929 Κλίμα τρομοκρατίας από την κυβέρνηση Βενιζέλου στην προσπάθεια να καταπνίξει κάθε εορτασμό της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής επανάστασης. Παρά την τρομοκρατία, συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, Καβάλα και άλλες εργατικές πόλεις.

10/11/1924 Δολοφονική επίθεση της χωροφυλακής στους καπνεργάτες της Καβάλας που κινητοποιούνται μαζικά για να εμποδίσουν τη φόρτωση ανεπεξέργαστων καπνών.

10/11/1980 Γενική απεργία. Συμμετέχουν 1.500.000 εργαζόμενοι δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με αιτήματα: καθιέρωση πενήμερης εργασίας και αύξηση των μισθών και μεροκάματων.

16/11/1973 Η αλληλεγγύη του λαού στους αγωνιζόμενους φοιτητές του Πολυτεχνείου ενάντια στη Χούντα κορυφώνεται. Φοιτητές σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα προχωρούν σε καταλήψεις. Δεκάδες χιλιάδες κόσμος βρίσκεται έξω από το Πολυτεχνείο.

16/11/1980 Η πορεία για τον γιορτασμό του Πολυτεχνείου δέχεται βάρβαρη επίθεση από την αστυνομία. Η εικοσάχρονη εργάτρια Σ. Κανελλοπούλου και ο Κύπριος φοιτητής Κουμής χάνουν τη ζωή τους.

17/11/1973 Δολοφονική επίθεση του στρατού στο Πολυτεχνείο. Η πόρτα πέφτει.

18/11/1973 Διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας για το ματοκύλισμα του Πολυτεχνείου.

19/11/1929 Ο Εισαγγελέας ζητά τη διάλυση της Ενωτικής ταξικής ΓΣΕΕ με βάση το ιδιώνυμο.

19/11/1999 Επίθεση των ΜΑΤ σε διαδήλωση που γίνεται για την επίσκεψη του Κλίντον στην Αθήνα.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1/12/1934 Απεργία διαμαρτυρίας των λιγνιτωρύχων του Παγγαίου για παράνομη σύλληψη και παραπομπή 13 συναδέλφων τους. Επίθεση της αστυνομίας. Ένας νεκρός και 13 τραυματίες. Άμεση κινητοποίηση των εργαζομένων των Σερρών. Η απεργία κράτησε 13 μέρες.

1/12/1945 Ιδρύεται στο Παρίσι η Παγκόσμια Δημοκρατική Ομοσπονδία Γυναικών (Π.Δ.Ο.Γ.).

2/12/1980 Θεσπίζεται για τις δημόσιες υπηρεσίες το πενθήμερο.

3/12/1932 Η αστυνομία επιτίθεται στους ναυτεργάτες που βρίσκονται σε απεργία για 4η μέρα και δολοφονεί τον εργάτη Γ. Αδαμόπουλο.

3/12/1944 Ματωμένη Κυριακή. Το παλλαϊκό συλλαλητήριο του λαού της Αθήνας και του Πειραιά στην πλατεία Συντάγματος χτυπήθηκε με τα όπλα από τον τότε αστικό πολιτικό κόσμο και τους Άγγλους ιμπεριαλιστές συμμάχους τους. Απολογισμός 21 νεκροί και 140 τραυματίες. Έναρξη της μάχης της Αθήνας.

4/12/1944 Η απεργία που είχε κηρύξει η Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ άγγιξε το 100%. Ο λαός της Αθήνας και του Πειραιά, μαχητικά, συνόδευσε τους ηρωικούς νεκρούς της προηγούμενης μέρας στο Α' Νεκροταφείο.

Το πανό που κρατούσαν μαυροφορεμένες κοπέλες στην κεφαλή της πορείας έγραφε «Όταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της τυραννίας διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα. ΕΑΜ». Στην επιστροφή από το νεκροταφείο πραγματοποιήθηκε νέα δολοφονική επίθεση με αποτέλεσμα τον θάνατο 40 και τον τραυματισμό 70 ακόμη αγωνιστών.

5/12/1944 Στην Αθήνα η γενική απεργία συνεχίστηκε με καθολική επιτυχία. Για μία ακόμη φορά σημειώθηκε δολοφονική επίθεση κατά των διαδηλωτών, με αποτέλεσμα τον θάνατο 30 και τον τραυματισμό πάνω από 100.

20/12/1933 Πανελλαδική απεργία των τριατατικών (Ταχυδρομεία, Τηλέγραφοι, Τηλέφωνα) με οικονομικά αιτήματα. Η κυβέρνηση κηρύσσει επιστράτευση των εργαζομένων και γίνονται πολλές συλλήψεις.

22/12/1942 Απεργία στην Αθήνα και τον Πειραιά. Πάνω από 40.000 Λαού διαδηλώνουν για "ψωμί", "συσσίτια", " κάτω η τρομοκρατία". Στις σφοδρές συγκρούσεις με τις δυνάμεις κατοχής, ο λαός της Αθήνας και του Πειραιά έχει τον πρώτο νεκρό, το φοιτητή Μήτσο Κωνσταντινίδη.

24/12/1930 Έπειτα από κινητοποιήσεις σε μία σειρά πόλεις της Ελλάδας οι επιτροπές ανέργων πετυχαίνουν τη χορήγηση συσσιτίου στους ανέργους.

ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τιμάμε την εξέγερση των φοιτητών και του λαού στο Πολυτεχνείο το 1973, που ήταν το αποκορύφωμα του αντιδικτατορικού αγώνα.

48 χρόνια μετά, τα συνθήματα για ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ-ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΟΙ ΗΠΑ παραμένουν επίκαιρα. Η ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών παραμένει ζητούμενο, αν και έχει μεσολαβήσει σοβαρή επιστημονική-τεχνική ανάπτυξη αυτά τα χρόνια.

Ο φετινός γιορτασμός του Πολυτεχνείου μπορεί να αποτελέσει σταθμό στους αγώνες του σήμερα. Ο λαός μπορεί να βάλει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις.

Δεν συμβιβάζομαστε με την υποβάθμιση της ζωής μας.

Διεκδικούμε όσα δικαιούμαστε για μας και τα παιδιά μας.

Αντιπροσωπία του ΠΑΣΑΣ-ΔΕΗ κατέθεσε στεφάνι στο Πολυτεχνείο.

Αθήνα, 17-11-2021
Το Γραφείο Τύπου

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι οι ανεμβολίαστοι άνω των 60 ετών (που στη μεγάλη πλειοψηφία τους είναι συνταξιούχοι), θα πληρώνουν πρόστιμο 100 ευρώ το μήνα, τα οποία, θα αποδίδονται στα νοσοκομεία για τις ανάγκες τους!!!

- Η κυβέρνηση, ενώ κάνει σοβαρές περικοπές των δαπανών για την υγεία στον προϋπολογισμό, προς όφελος των ιδιωτών επιχειρηματιών, επιχειρεί να φορτώσει την κάλυψη των δαπανών για την Υγεία και πάλι στο λαό.

- Αντί να προχωρήσει σε μια πλατιά οργανωμένη, στα πλαίσια της Π.Φ.Υ., καμπάνια πειθούς των διστακτικών λαϊκών ανθρώπων για τον εμβολιασμό, επιμένει στην πολιτική της «ατομικής ευθύνης» για την αντιμετώπιση της πανδημίας.

Απορρίπτουμε και καταγγέλλουμε την απόφαση της κυβέρνησης για το χαράτσι αυτό.

Απαιτούμε την απόσυρσή του.

Καλούμε όλους τους συνταξιούχους να τηρούν τα μέτρα προστασίας και να εμβολιαστούν.

Στις 14 Δεκέμβρη συμμετέχουμε στις συγκεντρώσεις σε όλη την χώρα, στέλνοντας το δικό μας αγωνιστικό πρόστιμο στην κυβέρνηση.

Να παρθούν άμεσα μέτρα για την υγεία με προσλήψεις ιατρικού-νοσηλευτικού προσωπικού και επίταξη του ιδιωτικού τομέα.

Να αποδοθούν τώρα η 13η και 14η σύνταξη και όλα τα αναδρομικά σε όλους τους συνταξιούχους.

Αθήνα, 02-12-2021
Το Γραφείο Τύπου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Προς:

1. Υφυπουργό Κοινωνικής Ασφάλισης Τσακλόγλου Παναγιώτη
 2. Διοικητή e-ΕΦΚΑ Δουφεξή Παναγιώτη
 3. Γενική Διεύθυνση Συντάξεων Νιαρχάκου Ελ.
- Κοιν. ΤΑΠ/ΔΕΗ

Θέμα : «Οριστική κατάργηση Περιφερειακών Υπηρεσιών Πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης»

Κύριοι,

Εδώ και τριάντα χρόνια περίπου, στο όνομα της «βιωσιμότητας των Ασφαλιστικών Ταμείων» και του «εξορθολογισμού», οι ασφαλισμένοι υφίστανται βάρβαρες ανατροπές τόσο στα ασφαλιστικά, όσο και στα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα.

Η τελευταία απόφασή σας για «οριστική κατάργηση των Περιφερειακών Υπηρεσιών Πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης», δημιουργεί ακόμη πιο σοβαρά προβλήματα στην απονομή συντάξεων και στους ήδη συνταξιούχους του Ομίλου ΔΕΗ, επειδή η ασφαλιστική ιστορία του κάθε ασφαλισμένου, πανελλαδικά, δεν έχει μεταφερθεί στην ΗΔΙΚΑ και στον ΟΠΣ/ΕΦΚΑ, αλλά βρίσκεται στο κτίριο της Μυλλέρου 13 και η ΔΕΗ ΑΕ παραμένει ιδιοκτήτης των ασφαλιστικών στοιχείων.

Επιπλέον το προσωπικό που είναι αποσπασμένο από τον Όμιλο ΔΕΗ στον ΤΑΠ/ΔΕΗ έχει εκφράσει την επιθυμία του να αρθεί η απόσπασή του και σε μια τέτοια περίπτωση θα δημιουργηθούν επιπλέον προβλήματα στις απονομές συντάξεων.

Σας καλούμε, να ανακαλέσετε αυτή την απόφασή σας, να συνεχίσει απρόσκοπτα η απονομή συντάξεων στον ΤΑΠ/ΔΕΗ και να διασφαλιστούν οι εργαζόμενοι.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Αθήνα 25-10-2021

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Σε προηγούμενο φύλο της ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ γράψαμε ότι αν τα πράγματα πάνε καλά με την πανδημία, θα ξεκινούσαμε όλες τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Το 2021 φεύγει και δεν καταφέραμε κάτι τέτοιο.

Εκτιμάμε ότι με τον καινούργιο χρόνο και παίρνοντας όλα τα μέτρα προστασίας, εμβολιασμός-αποστάσεις-μάσκες κλπ, θα καταφέρουμε να ξεκινήσουμε τις δραστηριότητές μας μέσα στο Γενάρη του 2022.

Θυμίζουμε ότι έχουμε αποφασίσει για μαθήματα Ζωγραφικής, Πληροφορικής, Μουσικής, Κεραμικής, αλλά και πρόγραμμα Γυμναστικής.

Θα συνεχίσουμε επίσης και τους ιστορικούς περιπάτους, που με μεγάλο ενδιαφέρον στήριξαν οι συνάδελφοι.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΠ-ΔΕΗ

Οπως είναι γνωστό, με τον Ν. 4670/2020 (νόμος Βρούτση) ενοποιήθηκε ο ΕΦΚΑ και το ΕΤΕΑΕΠ και δημιουργήθηκε ο e-ΕΦΚΑ.

Τα κυβερνητικά στελέχη τότε για να στηρίξουν την απόφασή τους αυτή, δήλωναν ότι με τον e-ΕΦΚΑ: «.....η ψηφιακή ενοποίηση σε κάθε περίπτωση θα δημιουργήσει μια πολύ ισχυρή διοικητική βάση για τη μετάβαση στη νέα κεφαλαιοποιητική επικουρική σύνταξη, η οποία θα τεθεί σε ισχύ από 1/1/2021, καθώς βάσει τέλους στην όποια συζήτηση γινόταν για πιθανές αστάθειες του κόστους μετάβασης (Μηταράκης)».

Από τη δήλωση αυτή καθ' εαυτή, ένα μόνο συμπέρασμα εξάγεται. Ότι συντελείται η ενοποίηση για να διευκολύνει την κατάργηση της επικουρικής σύνταξης με τη σημερινή της μορφή και τη μετατροπή της σε κεφαλαιοποιητική. Έχουμε αρθρογραφήσει γι' αυτό, σε προηγούμενα τεύχη της «ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ».

Ας δούμε όμως τα αποτελέσματα αυτής της ενοποίησης.

1. Τον Δεκέμβριο του 2020, με απόφαση του Διοικητή e-ΕΦΚΑ κ. Χάλαρη, από 1ης του μήνα καταργείται το ΤΑΥΤΕΚΩ και οι παρεχόμενες υπηρεσίες του μεταφέρονται στα τοπικά καταστήματα του e-ΕΦΚΑ. Αποτέλεσμα:

- Κατάργηση της κοινωνικής υπηρεσίας του Ταμείου μας (κοινωνικοί λειτουργοί, εξωιδρυματικό επίδομα κλπ.),
- Κατάργηση του τομέα μηχανογράφησης ασφαλισμένων και συνταξιούχων και των οικογενειών τους (αλλαγή ή ενημέρωση ασφαλιστικής ικανότητας μέλους της οικογένειάς μας),
- Κατάργηση του γραφείου απονομής εξόδων κηδείας,
- Κατάργηση της έκδοσης Ευρωπαϊκής Κάρτας Υγείας.

Μετά από 1 χρόνο «λειτουργίας» του νέου συστήματος τα περισσότερα υποκαταστήματα του e-ΕΦΚΑ δεν γνωρίζουν καν τις αρμοδιότητες που τους ανατέθηκαν, δεν εξυπηρετούν τους ασφαλισμένους όσον αφορά στην επικαιροποίηση των ασφαλιστικών στοιχείων της οικογένειάς τους. Οι δικαιούχοι επιδομάτων, όπως το εξωιδρυματικό επίδομα, αναγκάζονται να τρέχουν από δω κι από κει για τη χορήγησή του και γενικά μας παραπέμπουν «από τον Άννα στον Καϊάφα».

2. Για το «καλό των ασφαλισμένων και τη μείωση των λειτουργικών εξόδων» καθώς και «για την έκδοση της σύνταξης με το πάτημα ενός κουμπιού» στις 25/10/2021 με έγγραφό της η διοίκηση του e-ΕΦΚΑ ενημερώνει ότι στις 31/12/2021 καταργούνται όλες οι Περιφερειακές Υπηρεσίες των πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. **Με λίγα λόγια, καταργείται ο ΤΑΠ-ΔΕΗ.** Αποτέλεσμα:

- Δεν γνωρίζουμε πού θα πρέπει να απευθυνόμαστε για τα συνταξιοδικά μας δικαιώματα και ως εργαζόμενοι αλλά και ως συνταξιούχοι.
- Δεν γνωρίζουμε πού θα παρακολουθούμε την εξέλιξη της απονομής συνταξιοδότησης.
- Δεν γνωρίζουμε πού θα απευθυνόμαστε σε περίπτωση προβλήματος στην πληρωμή των συντάξεών μας.

Η οριστική κατάργηση του ΤΑΠ-ΔΕΗ γίνεται χωρίς να παρθούν τα αναγκαία μέτρα, όπως υποδομές, υλικοτεχνικός εξοπλισμός, στελέχωση των υπηρεσιών και εκπαίδευση του προσωπικού στην απονομή συντάξεων. Δεν έχει μεταφερθεί στην ΗΔΙΚΑ και στον ΟΠΣ/ΕΦΚΑ η ασφαλιστική ιστορία του κάθε ασφαλισμένου στην ΔΕΗ, ΔΕΔΔΗΕ, ΑΔΜΗΕ. Μεγάλη μερίδα των εργαζομένων στον ΤΑΠ-ΔΕΗ είναι προσωπικό αποσπασμένο από τον Όμιλο ΔΕΗ και έχει εκφράσει τη θέλησή του να επιστρέψει στις οργανικές θέσεις, που υπηρετούσε.

Για τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους της ΔΕΗ, η ενοποίηση αυτή με τις συνθήκες που υλοποιείται, ένα μόνο αποτέλεσμα θα έχει. Την καθυστέρηση της απονομής των συντάξεών τους στο επίπεδο των 2-3 χρόνων, όπως και στα άλλα Ταμεία. Δηλαδή, **εξίσωση προς τα κάτω.**

Και σήμερα, όλοι εκείνοι, **οι γνωστοί και επώνυμοι** που πριν από λίγα χρόνια έβαλαν την υπογραφή τους φαρδιά-πλατιά κάτω από την συμφωνία για τη διάλυση του Ασφαλιστικού μας, αυτοί **οι γνωστοί και επώνυμοι** που με το άρθρο 34 του ν. 2773/99 δήλωναν υπερήφανοι «.....εξασφαλίσουμε το ασφαλιστικό μας», αυτοί που όλα τα χρόνια έβαλαν -και εξακολουθούν να βάζουν- πλάτη στις αντιασφαλιστικές επιλογές ΟΛΩΝ των κυβερνήσεων, οι ίδιοι σήμερα τάχα διαμαρτύρονται για την κατάσταση του Ταμείου μας. **Λίγη ντροπή δεν βλάπτει.**

Για τις εξελίξεις αυτές ο Σύλλογός μας έχει ήδη αποστείλει υπόμνημα, το οποίο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του συλλόγου.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ ΤΩΝ 250 ΕΥΡΩ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Καμία επανάπαυση!

Ο προϋπολογισμός για το 2022 είναι αποκαλυπτικός, για τους στόχους της κυβέρνησης, όπως αναλυτικά αναφερόμαστε σε σχετικό άρθρο της Επιφυλλίδας.

Η κυβέρνηση ετοιμάζει νέα αντιλαϊκά μέτρα για μας και τα παιδιά μας, ντύνοντάς τα με ωραία λόγια. Ήδη έχουμε γίνει μάρτυρες των αντεργατικών, αντιλαϊκών νόμων που ψηφίστηκαν την περίοδο της πανδημίας για να προστεθούν σε αυτούς που είχαν ψηφίσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Απαίτηση των επιχειρηματικών ομίλων είναι να συνεχιστεί η ίδια πορεία. Δεν θα σταματήσουν αν δεν τους σταματήσουμε. Γι' αυτό με κάθε τρόπο προσπαθούν να εμποδίσουν κάθε διεκδικητική φωνή.

Θεωρούμε απαράδεκτο, τη στιγμή που όλες οι κυβερνήσεις και η σημερινή έφθασαν τη μεγάλη πλειοψηφία των συνταξιούχων να παίρνει συντάξεις, που δεν φθάνουν για τις 15 ημέρες του μήνα, να έρχονται και να πετούν στη χάση και στη φέξη, κάποιο αντίδωρο, όπως αυτό των 250 ευρώ που πρόσφατα ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός. Η επιβάρυνση από τα 250 ευρώ, για τους χαμηλοσυνταξιούχους στον προϋπολογισμό του 2022 είναι μόλις 210 εκατ., ενώ την ίδια στιγμή μας παίρνουν από τα δώρα που δεν μας αποδίδουν 3,2 δισ., από το ΕΚΑΣ που περικόψανε 800 δισ και από την εισφορά αλληλεγγύης περίπου 400 δισ το χρόνο.

Κάνουμε καθαρό στους πάντες ότι με φιλοδωρήματα δεν μας κοροϊδεύουν. Αγωνιζόμαστε, απαιτούμε και διεκδικούμε, ό,τι άδικο μας έχουν αφαιρέσει.

Συνταξιούχοι και εργαζόμενοι, με τους αγώνες μας δίνουμε απάντηση απέναντι σε αυτές τις πολιτικές, απέναντι σε επιχειρηματικούς κολοσσούς παγκοσμίως μεγέθους, με θετικά αποτελέσματα, όπως αναφερόμαστε σε σχετικά άρθρα στην Επιφυλλίδα.

Οι συνταξιούχοι, απόμαχοι της δουλειάς, όχι όμως της ζωής και του αγώνα, θα δώσουν για άλλη μια φορά, το αγωνιστικό παρόν με συγκεντρώσεις σε όλες τις πόλεις της χώρας, στις 14 Δεκεμβρίου, μέρα δράσης των συνταξιούχων, διεκδικώντας:

- Προσλήψεις γιατρών – νοσηλευτών, δημιουργία ΜΕΘ, επίταξη του ιδιωτικού τομέα υγείας, άνοιγμα των κλειστών δομών υγείας.
- Να αποδοθεί σε όλους τους συνταξιούχους η 13η και 14η σύνταξη, αυξήσεις σε όλες τις συντάξεις για την αντιμετώπιση της ακρίβειας με ταυτόχρονη μείωση των τιμών στα είδη λαϊκής κατανάλωσης.
- Να μας αποδοθεί το 0,5% του τακτικού προϋπολογισμού, που είναι νομοθετημένο για τα έτη 2020-2021.
- Να μας **αποδοθούν αφορολόγητα** τα αναδρομικά στις κύριες και επικουρικές συντάξεις.

Για τα αποτελέσματα από τις συγκεντρώσεις θα σας ενημερώσουμε με Δελτίο Τύπου.

«ΠΡΑΣΙΝΗ» ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης για τη «Δίκαιη Αναπτυξιακή Μετάβαση και ρύθμιση ειδικότερων ζητημάτων απολιγνιτοποίησης», προβλέπονται σειρά ρυθμίσεων για τη διαμόρφωση του θεσμικού πλαισίου, τη συγκρότηση δηλ. επιτελείων (Ειδική Υπηρεσία - ΕΥΔΑΜ, εταιρεία Μετάβαση ΑΕ, Διαχειριστική Αρχή και Επιτροπές Αξιολόγησης Έργων), που θα "τρέξουν" τον όλο σχεδιασμό της απολιγνιτοποίησης, και θα οργανώσουν τη χρηματοδότηση των επιχειρηματικών ομίλων. Ταυτόχρονα θεσμοθετούνται μια σειρά προνόμια, φοροαπαλλαγές και άλλες διευκολύνσεις για να περιγράψουν τελικά τον τρόπο που θα μοιραστούν δισεκατομμύρια στο όνομα της απολιγνιτοποίησης.

Οι επιχειρηματικοί όμιλοι της "πράσινης" Ενέργειας τρέχουν ολοταχώς σε ένα νέο πεδίο επενδύσεων, με τεράστια κέρδη, με την ολόπλευρη αρωγή όλων των κυβερνήσεων. Αντίθετα, την ίδια στιγμή, χιλιάδες εργαζόμενοι της λιγνιτικής ηλεκτροπαραγωγής, μαζί με τους μικρομαγαζάτορες και τους αυτοαπασχολούμενους οδηγούνται στο σκληρό κόσμο της ανεργίας και της ανασφάλειας. Και όλοι αυτοί μαζί με τα λαϊκά νοικοκυριά, «μεταβαίνουν» στον τόπο της ακόμα μεγαλύτερης ακρίβειας του ηλεκτρικού ρεύματος, της ενεργειακής φτώχειας.

Οι θέσεις εργασίας που χάνονται στη Δυτική Μακεδονία και στη Μεγαλόπολη, όχι μόνο δεν αναπληρώνονται στο σύνολό τους, αλλά και όποιες θέσεις εργασίας δημιουργηθούν θα είναι με μισθούς πείνας, χωρίς δικαιώματα (μέσα από τις λεγόμενες Ειδικές Οικονομικές Ζώνες), περισσότερο επίσφαλεις κ.λπ. Είναι χαρακτηριστικό πως στη διάρκεια της κατασκευής των φωτοβολταϊκών πάρκων (που δεν διαρκεί πάνω από 1,5 με 2 χρόνια) οι εργαζόμενοι δουλεύουν με εντατικούς ρυθμούς, με μισθούς λίγο πάνω από τον κατώτατο και η εργοδοσία έχει δυνατότητα να αξιοποιεί όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο, που της έστρωσαν όλες ανεξαιρέτως οι κυβερνήσεις. Θυμάστε τους εργολαβικούς στα ορυχεία;

Παράλληλα, **αξιοποιείται το περιβαλλοντικό νομοσχέδιο που πέρασε η κυβέρνηση τον προηγούμενο χρόνο** και δίνει βορά στους επιχειρηματικούς ομίλους για τις επενδύσεις τους βουνά, παραλίες, δάση ακόμη και περιοχές φυσικού κάλλους, ιδιαίτερα προστατευμένες κ.ά., αφού προβλέπεται ότι τα έργα "δίκαιης αναπτυξιακής μετάβασης" θα αδειοδοτούνται με ταχύτατες διαδικασίες, ως στρατηγικές επενδύσεις, ακόμα και χωρίς έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Θα αρκεί, όπως αναφέρεται, μια τεχνική έκθεση "για ενημέρωση των αρμόδιων αρχών" (π.χ. απόθεση των υλικών κατεδάφισης σταθμών και κτιρίων της ΔΕΗ). Επίσης θα εγκρίνεται το Ρυμοτομικό Σχέδιο Εφαρμογής χωρίς καν την υποχρέωση δημοσιότητας (ανάρτηση στον δήμο, δημοσίευση σε εφημερίδες, υποβολή ενστάσεων), εφόσον εκείνος που ζήτησε την εκπόνησή του είναι κύριος της έκτασης που πολεοδομείται!!!

Το νομοσχέδιο επιβεβαιώνει την εκτίμησή ότι το αφήγημα της "δίκαιης" μετάβασης αφορά στη μοιρασιά της "πίτας" μεταξύ επιχειρηματικών ομίλων. Η ΔΕΗ ΑΕ για παράδειγμα, παίρνει τα "δώρα" της, αφού απαλλάσσεται από τη μετεγκατάσταση της Ακρινής με τη "δωρεά" ενός φωτοβολταϊκού πάρκου προς τους κατοίκους, καθώς και από την αποκατάσταση των εδαφών, που θα της στοίχιζαν δισ. Ευρώ. Εξασφαλίζει τα εδάφη και τους πόρους για τις επενδύσεις της σε ΑΠΕ. Τα όποια αντισταθμιστικά είναι το "τυράκι στη φάκα", δηλαδή η απολιγνιτοποίηση θέλει και πάλι χαμένο τον λαό και πάλι κερδισμένους τους μεγάλους ομίλους της Ενέργειας.

Η ποιότητα ζωής επίσης θα υποβαθμιστεί παραπέρα, αν υλοποιηθούν τα σχέδια που προωθούνται για νέες μορφές καύσης των απορριμμάτων ή και εναπόθεσης επικίνδυνων υλικών σε κλειστά ορυχεία.

Παράλληλα με τη λύση που προτείνεται για την τηλεθέρμανση, εγκυμονεί αφενός ο κίνδυνος και αυτή να μη λειτουργεί απρόσκοπτα στις περιοχές Κοζάνης και Πτολεμαΐδας και αφετέρου να εκτοξεύσει το κόστος για τα εργατικά - λαϊκά νοικοκυριά. Ήδη το έργο των μεγάλων αυξήσεων (έφτασαν το 50% και φέτος συζητάνε και για νέες) το είδαν στον δήμο Αμυνταίου, που λειτουργεί η τηλεθέρμανση με την αξιοποίηση της βιομάζας.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση **κινούνται στις ίδιες ράγες των στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, της ΕΕ, στη στήριξη της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, αφού υποστηρίζουν ότι η απολιγνιτοποίηση είναι "μονόδρομος", υποστηρίζουν την πολιτική της "απελευθέρωσης" της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, της μετατροπής της σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Την πολιτική που καταδικάζει τον λαό μας στην ενεργειακή φτώχεια και την ανεργία, καθιερώνει άθλιους όρους εργασίας, βάζει σε κίνδυνο, λόγω των ανταγωνισμών, την ενεργειακή επάρκεια της χώρας από την αύξηση του βαθμού εξάρτησης από άλλες μορφές Ενέργειας.**

ΑΡΚΑΔΙΑ - ΧΑΒΟΥΖΑ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Η διαχείριση των απορριμμάτων είναι ένα τεράστιο πρόβλημα που σχετίζεται άμεσα από τη μια με τις χρυσοφόρες επενδύσεις επιχειρηματικών ομίλων στον τομέα αυτόν και από την άλλη με την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του λαού.

Με ευθύνη, διαχρονικά, όλων των κυβερνήσεων στη χώρα μας από τις ανεξέλεγκτες και επικίνδυνες χωματερές περάσαμε στις Μονάδες Επεξεργασίας Αποβλήτων (τα σύμμικτα απορρίμματα δηλαδή όπως τα πετάμε στον κάδο), σε εγκαταστάσεις καύσης απορριμμάτων σε Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (ΧΥΤΑ) ή σε Χώρους Υγειονομικής Ταφής Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΧΥΤΕΑ).

Και όλα αυτά χωρίς καμιά επιστημονική τεκμηρίωση στο πλαίσιο ενός αντιλαϊκού σχεδιασμού, που καθορίζεται από την εξυπηρέτηση συμφερόντων επιχειρηματικών ομίλων.

Χαρακτηριστικές περιπτώσεις με εγκληματικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην υγεία του λαού, η Φυλή, το Σχιστό, το Γραμματικό, η ΑΓΕΤ στο Βόλο.

Ανάλογη περίπτωση είναι η περιοχή της Ασέας στη Αρκαδία που αν υλοποιηθούν τα σχέδια της κυβέρνησης θα γίνει η χαβούζα της Πελοποννήσου.

Με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος σταματούν τη λιγνιτική παραγωγή, με βαριές συνέπειες στην περιοχή και στη θέση της έχουν δρομολογήσει στην Παλαιόχουνη, την κατασκευή Μονάδας Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) και του ΧΥΤΑ της ΤΕΡΝΑ, με βαριές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων, στο περιβάλλον, στις μικρές οικογενειακές δραστηριότητες των κατοίκων, όπως γεωργία, κτηνοτροφία, μελισσοκομία, μεταποίηση.

Ταυτόχρονα αποπειράθηκαν να μεταφέρουν τη μονάδα επεξεργασίας ζωικών υπολειμμάτων από τα Λεχαινά Ηλείας, που σφραγίστηκαν με απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, στο Αθήναιο.

Οι κινητοποιήσεις των κατοίκων της περιοχής μέσα από την Επιτροπή Αγώνα κατάφεραν σε πρώτη φάση να απορριφθεί τόσο στο Δημοτικό Συμβούλιο της Τρίπολης, όσο και στο Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου, η Μελέτη Περιβάλλοντος και Επιπτώσεων (ΜΠΕ).

Ο δρόμος είναι μακρύς. Η οργανωμένη δράση των κατοίκων της περιοχής, ο ευρύτερος συντονισμός μέσα από την Επιτροπή Αγώνα είναι η καλύτερη προϋπόθεση για:

- ✓ Να μην εγκατασταθεί η συγκεκριμένη μονάδα στο Αθήναιο
- ✓ Να μην εγκατασταθούν άλλες ρυπογόνες μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων τυροκομείων, πτηνοτροφικών μονάδων, καύσης απορριμμάτων, πυρινελαιουργείων, κλπ. στην περιοχή.
- ✓ Την απόκρουση των συνεπειών από τη λειτουργία ΜΕΑ και ΧΥΤΑ στην Παλαιόχουνη κλπ.

Ριζική όμως λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης απορριμμάτων με αξιοποίηση των δυνατοτήτων της επιστήμης και της τεχνολογίας μπορεί να δοθεί, όταν ο στόχος δεν είναι η εξυπηρέτηση του καπιταλιστικού κέρδους, αλλά ο σεβασμός της υγείας και της ποιότητας ζωής των λαϊκών στρωμάτων, ο σεβασμός του εισοδήματος του λαού και η προστασία του περιβάλλοντος.

Δυνατότητες που μπορούν να αξιοποιηθούν στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου επιστημονικού σχεδιασμού, πανελλαδικού και κατά περιφέρεια, με συγκεκριμένα κριτήρια καταλληλότητας και επιλογής, με προώθηση την ανακύκλωση και διαλογή στην πηγή, με ολοκληρωμένη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, με σύγχρονες υποδομές, αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού, με διασφάλιση των σύγχρονων δικαιωμάτων των εργαζόμενων.

Οι αγώνες που έχουν αναπτυχθεί είναι ελπιδοφόροι και μπορούν να δυναμώσουν στοχεύοντας στα αίτια που δημιουργούν το πρόβλημα.

Συμφωνίες «αμυντικές» και εξοπλισμοί

Τον Οκτώβριο, η κυβέρνηση υπέγραψε δύο συμφωνίες, με ΗΠΑ και Γαλλία, που αποτελούν δήθεν ασπίδα απέναντι στην τουρκική προκλητικότητα.

Στην πραγματικότητα αυτές οι συμφωνίες δεν έχουν καμία σχέση με την άμυνα της χώρας και υπηρετούν καθαρά επιθετικούς σχεδιασμούς στην ευρύτερη περιοχή, ενταγμένους στον ανταγωνισμό με τη Ρωσία και την Κίνα.

Άλλωστε και οι πανάκριβοι εξοπλισμοί κάθε άλλο παρά για την εδαφική ακεραιότητα και την άμυνα της χώρας είναι, αλλά εντάσσονται σε σχεδιασμούς σε βάρος άλλων λαών.

Χτες ήταν το Αφγανιστάν, όπου οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις ξόδευσαν 300 εκατομμύρια τον χρόνο, επί 20 χρόνια, που κράτησε η ιμπεριαλιστική επέμβαση.

Αύριο θα είναι το Σαχέλ, το Μάλι, η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και όπου αλλού «φυσήξουν» τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου!

Ήδη σήμερα μπορούμε να δούμε πώς αξιοποιείται ο εξοπλισμός που έχει κοστίσει στο λαό δεκάδες δις ευρώ.

- Τα ελληνικά «Patriot», ένα κατεχόμενη αμυντικό σύστημα, αντιβαλλιστικό, αντιπυραυλικό, αντιαεροπορικό, μεταφέρεται στη Σαουδική Αραβία, ενταγμένο στους επιθετικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ κατά του Ιράν.
- Τα ελληνικά «F-16» και «Mirage 2000» πετάνε πάνω από Αλβανία, Βουλγαρία, Κόσοβο, Μαυροβούνιο, μέχρι και τη μακρινή

Βαλτική Θάλασσα, ενταγμένα στους επιθετικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ ενάντια στη Ρωσία.

- Τα ελληνικά πολεμικά πλοία για τους ίδιους λόγους αναλαμβάνουν αποστολές στη Μαύρη Θάλασσα, σε πολεμικά γυμνάσια του ΝΑΤΟ, ή περιπολούν στα Στενά του Ορμούζ ενάντια στο Ιράν. Σύντομα και οι ελληνικές «Belhara» που θα παραλάβουμε από τη Γαλλία, είναι σίγουρο πως θα ενταχθούν στους επιθετικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ σε βάρος της Κίνας, στις θάλασσες του Ινδο-Ειρηνικού ή σε άλλη περιοχή.

Όλα αυτά είναι που αναβαθμίζουν τους κινδύνους για τη χώρα και μετατρέπουν το λαό σε στόχο. Γιατί συμμετέχοντας στον επιθετικό σχεδιασμό του ΝΑΤΟ, «αυτόν που σημαδεύεις, θα σε σημαδεύει με τα δικά του όπλα».

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ ΤΗΣ "efood"

Η οικονομική κρίση και στη συνέχεια η πανδημία του κορωνοϊού έδωσε ώθηση στον κλάδο διανομής φαγητού και ποτού στο σπίτι (delivery) και ταυτόχρονα στον ανταγωνισμό των εταιρειών στο μοίρασμα της πίτας με πρώτη την «efood».

Οι μεγάλες υποσχέσεις για εργασία με παροχές και μέλλον τράβηξαν πολλούς εργαζόμενους, ορισμένοι μάλιστα άφησαν άλλες, παρόμοιες ως επί το πλείστον, δουλειές.

Συνθήκες εργασίας γαλέρας. Διανομή με δίκυκλα σε επικίνδυνες καιρικές συνθήκες με καύσιμα ή παγετό, εντατικοποίηση της δουλειάς, ατυχήματα ακόμα και θανατηφόρα.

Το «κερασάκι στην τούρτα» ήρθε, όταν έληξαν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου και η εταιρεία προσπάθησε να μετατρέψει

τους εργαζόμενους από μισθωτούς σε «συνεργάτες». Δηλαδή να μην καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές, δώρα και επιδόματα αδείας.

Το δίλημμα ήταν σαφές: «συνεργάτης» ή άνεργος....

Απέναντι σ' αυτό οι εργαζόμενοι διανομείς αντέταξαν τον αγώνα με μαχητικές κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις. Έδωσαν απάντηση στην εργοδοσία, που με τις πλάτες της κυβέρνησης με τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη, αλλά και το αντεργατικό οπλοστάσιο των προηγούμενων κυβερνήσεων, νόμισαν ότι θα τελειώσουν κάθε εργατικό και ασφαλιστικό δικαίωμα των εργαζομένων.

Σημαντική και μεγαλειώδης ήταν η συμπαράσταση και αλληλεγγύη που εκφράστηκε στον αγώνα των διανομέων, όχι μόνο από τα σωματεία του χώρου Επισιτισμού-Τουρισμού, αλλά και από πλειάδα εργατικών σωματείων, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων και άλλων φορέων σε όλη τη χώρα.

Η μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου ήταν μια πρώτη μεγάλη νίκη που κερδήθηκε από την καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στις κινητοποιήσεις, τη μεγάλη υποστήριξη και αλληλεγγύη από άλλους εργαζόμενους και τους φορείς τους και την οργάνωση και δράση του σωματείου σε ταξική κατεύθυνση.

Ο νικηφόρος αγώνας των διανομέων είναι η καλλίτερη απάντηση στη μοιρολατρία και στη λογική ότι «δεν γίνεται τίποτα» και ότι «οι αγώνες δεν έχουν αποτέλεσμα».

ΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ COSCO

Ο μεγαλειώδης νικηφόρος αγώνας των λιμενεργατών της COSCO στον Πειραιά δεν ήταν "κεραυνός εν αιθρία".

Πίσω από τη βιτρίνα του μεγάλου επενδυτή, κρυβόταν ένα εργασιακό γκέτο. Κανόνας τα εξαντλητικά ωράρια, η απλήρωτη δουλειά, οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, δηλωμένοι σαν συσκευαστές σταφίδας ή σύκου για να μην τους χορηγεί η εταιρεία τα προβλεπόμενα ένσημα, η εκ περιτροπής εργασία με αποδοχές 300 έως 400 ευρώ, οι ημερήσιες συμβάσεις κ.λ.π.

Το 2014 έγινε η πρώτη οργανωμένη αντίδραση των εργαζομένων με τριήμερη αποχή, διεκδικώντας ένσημα Βαριά και Ανθυγιεινά, αύξηση στα μεροκάματα, αύξηση της 4άρας πόστας, δημιουργία επιτροπής εργαζομένων Υγιεινής και Ασφάλειας.

Μέσα στο καμίνι αυτής της μάχης συγκροτήθηκε το σωματείο ΕΝΕΔΕΠ (Ένωση Εργαζομένων Διακίνησης Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά).

Τον Μάη του 2018 με τα ίδια αιτήματα και μπροστάρη το σωματείο τους έδωσαν μαζικά ένα 7ήμερο αγώνα κερδίζοντας τα Βαριά και Ανθυγιεινά.

Το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους γίνεται 24ωρη απεργία. Σε συνάντηση με την διοίκηση της COSCO στα κεντρικά γραφεία του ΟΛΠ, παρουσία ειδικών δυνάμεων καταστολής, οπλισμένοι σαν αστακοί, πήραν την απάντηση ότι οι επενδύσεις της COSCO δεν επιτρέπουν την αύξηση του "κόστους".

Μετά από αυτά, τον Οκτώβριο του 2021, το προδιαγεγραμμένο

έγκλημα της εργοδοσίας που στοίχισε τη ζωή του εργάτη Δημήτρη Δαγκλή, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Με μπροστάρη το σωματείο της ΕΝΕΔΕΠ εξελίσσεται ένας μεγαλειώδης 7ήμερος απεργιακός αγώνας, που έληξε νικηφόρα αναγκάζοντας την εταιρεία να δεχτεί τα βασικά αιτήματά τους.

Σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους οι λιμενεργάτες είχαν απέναντί τους την αδιαλλαξία του επενδυτικού κολοσσού της COSCO, τις απειλές, τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία των μηχανισμών της εταιρείας, το εργοδοτικό σωματείο, τα δικαστήρια που έβγαζαν όλες τις απεργίες παράνομες με βάση το αντεργατικό νομικό πλαίσιο της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων, την εκκωφαντική αποσιώπηση από τα ΜΜΕ του δίκιου τους. Αν γινόταν αναφορά ήταν για να τους συκοφαντήσουν ότι «στρέφονται κατά του κοινωνικού συνόλου, γιατί παρακωλύουν την οικονομία και την αγορά».

Με το μέρος τους είχαν την αλληλεγγύη και την έμπρακτη συμπαράσταση σωματείων, πολιτιστικών φορέων, γυναικείων οργανώσεων όλης της εργατικής τάξης, που πήρε έκταση και εκτός Ελλάδας, και δυνάμωσε τη θέλησή τους να αγωνιστούν με το ταξικό σωματείο τους.

Από το μεγαλειώδη νικηφόρο αγώνα των λιμενεργατών του Πειραιά, όπως και των εργαζομένων στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη και των ντελιβεράδων στην "efood" το συμπέρασμα είναι ένα.

Οι εργαζόμενοι μόνο με την οργάνωση και τον αγώνα τους, με την αλληλεγγύη και το συντονισμό μεταξύ τους μπορούν να διεκδικήσουν το δίκιο τους, να αντιμετωπίσουν τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία, τις δικαστικές αποφάσεις και τους αντεργατικούς νόμους.

Μόνο έτσι στέλνουν στα αζήτητα τις προσπάθειες του συστήματος να τους υποτάξει με θεωρίες για την «αναποτελεσματικότητα των αγώνων», για την «κοινωνική συναίνεση», για την «ταξική συνεργασία», για την καπιταλιστική ανάπτυξη που δήθεν ωφελούνται μαζί με τους επενδυτές και οι εργαζόμενοι.

ΧΑΜΕΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Μαρία Πολυδούρη (1902-1930)

Η λυρική ποιήτρια του μεσοπολέμου

«'Κοντά σου η σιγαλιά σαν γέλιο μοιάζει
που αντιφεγγίζουν μάτια τρυφερά
κι αν κάποτε μιλάμε αναφεριάζει
πλάι μας κάπου ή άνεργη χαρά».

Από το ποίημα "Κοντά σου"

Μια από τις πιο ευαίσθητες παρουσίες της ελληνικής ποίησης. Η Μαρία Πολυδούρη γεννήθηκε το 1902 στην Καλαμάτα. Ήταν κόρη του φιλόλογου Ευγενίου Πολυδούρη και της Κυριακής Μαρκάτου, μιας γυναίκας με προοδευτικές, φεμινιστικές ιδέες.

Τα παιδικά και εφηβικά της χρόνια τα έζησε στο Γύθειο, στα Φιλιατρά και στην Καλαμάτα, λόγω του επαγγέλματος του πατέρα της.

Σε ηλικία 14 χρόνων γράφει και δημοσιεύει σε τοπικό περιοδικό της Καλαμάτας το πεζοτράγουδο «**Ο πόνος της μάνας**», το οποίο αναφέρεται στο θάνατο ενός ναυτικού που ξέβρασαν τα κύματα στις ακτές των Φιλιατρών και είναι επηρεασμένο από τα μοιρολόγια που άκουγε στη Μάνη.

Στα 16 της διορίστηκε στη Νομαρχία Μεσσηνίας. Αρχίζει να ενδιαφέρεται για το γυναικείο ζήτημα επηρεασμένη και από τη μητέρα της. Γράφει σε τοπικά περιοδικά. Η κοινωνία της Καλαμάτας δεν θα αποδεχτεί εύκολα την "περίεργη" που φέρνει αναστάτωση στα σπιτικά με τις ιδέες της.

Η συντηρητική κοινωνία της εποχής εκείνης δεν είναι έτοιμη να δεχτεί μία γυναίκα σαν την Πολυδούρη που συγκινείται από την Οκτωβριανή Επανάσταση, εμπνέεται από τους φεμινιστικούς αγώνες και είναι μια από τις λίγες γυναίκες που στέλνουν τηλεγράφημα στον Πρόεδρο της Βουλής επί Ελευθερίου Βενιζέλου και ζητούσαν να δοθεί δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες.

Η Πολυδούρη παλεύει να σπάσει όλο το βάρος των κοινωνικών προκαταλήψεων, των "καθηκόντων" των γυναικών, δίνοντας ένα αγώνα που φτάνει μέχρι τις μέρες μας.

Το 1920 σε διάστημα 40 ημερών χάνει και τους δυο γονείς της, ενώ τον επόμενο χρόνο μετατίθεται στη νομαρχία Αθηνών και παράλληλα γράφεται στη Νομική Σχολή.

Γνωρίζεται με τον συνάδελφό της και ποιητή **Κώστα Καρυωτάκη** και μεταξύ τους αναπτύσσεται μία μεγάλη αγάπη, που μπορεί να κράτησε λίγο, αλλά επηρέασε καθοριστικά τη ζωή και το έργο της.

Το καλοκαίρι του 1922 ο Καρυωτάκης ανακαλύπτει ότι πάσχει από αφροδίσιο νόσημα, που τότε ήταν ανίατο και αποτελούσε κοινωνικό στιγματισμό. Ενημερώνει την Πολυδούρη και της ζητά να χωρίσουν. Εκείνη, ξεπερνώντας την εποχή της, με μία πράξη ιδιαίτερα τολμηρή, του προτείνει να παντρευτούν, χωρίς να κάνουν παιδιά. Αυτός δεν δέχεται τη θυσία της και χωρίζουν.

Η Πολυδούρη όμως, αμφιβάλλει για την ελικρινειά του και θεωρεί ότι η ασθένειά του ήταν το πρόσχημα για να την εγκαταλείψει.

Το 1924 γνωρίζεται με το δικηγόρο Αριστοτέλη Γεωργίου και τον επόμενο χρόνο αρραβωνιάζονται.

Όμως ο νους και η ψυχή της είναι δοσμένη στον Καρυωτάκη. Αρχίζει να αδιαφορεί για τη δουλειά της, απουσιάζει συχνά και τελικά απολύεται. Συγχρόνως εγκαταλείπει και τη Νομική. Φοιτά στην Επαγγελματική Σχολή Θεάτρου (σήμερα Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου) και παίζει σε πρωταγωνιστικό ρόλο ως ηθοποιός σε μία παράσταση.

Το καλοκαίρι του 1926 διαλύει τον αρραβώνα της και φεύγει για το Παρίσι. Σπουδάζει ραπτική, αλλά προσβάλλεται από φυματίωση και επιστρέφει στην Αθήνα το 1928. Νοσηλεύεται στη θέση απόρων στο σανατόριο ΣΩΤΗΡΙΑ. Εκεί γνωρίζεται με τον ποιητή **Γιάννη Ρίτσο**, που νοσηλεύεται και αυτός για τον ίδιο λόγο και γίνονται φίλοι. Του αφιερώνει το ποίημα «**Θυσία**».

Το 1928 κυκλοφορεί την πρώτη της ποιητική συλλογή «**Οι**

τρίλλιες που σβήνουν» και το 1929 το «**Ηχώ στο χάος**».

Στο ΣΩΤΗΡΙΑ μαθαίνει για την αυτοκτονία του Καρυωτάκη και συγκλονίζεται. Η Πολυδούρη αργοπεθαίνει. Ο φίλος της Άγγελος Σικελιανός μαζί με άλλους διαθέτουν χρήματα για τη νοσηλεία της στην κλινική Χρηστομάνου στα Πατήσια. Τα προβλήματα υγείας επιδεινώνονται.

Η Πολυδούρη ζητά από ένα φίλο της να της κάνει ένεση μορφίνης (το υποστηρίζει η Λιλή Ζωγράφου, που επιμελήθηκε και προλόγισε τα άπαντα της Πολυδούρη). Αυτοκτονεί με αυτόν τον τρόπο το βράδυ της 29ης Απριλίου 1930. Είναι μόλις 28 χρονών.

Η Μαρία Πολυδούρη ήταν μία γνήσια λυρική γυναικεία φωνή, που τόλμησε, που προκάλεσε και δεν δίστασε μπροστά στα κοινωνικά "πρέπει" της εποχής της.

Ο έρωτας και ο θάνατος είναι οι δύο άξονες, γύρω από τους οποίους περιστρέφεται η ποίησή της. Άφησε ακόμη δύο πεζά έργα, το ημερολόγιό της και μία ατιτλοφόρητη νουβέλα, με την οποία σάρκαζε το συντηρητισμό και την υποκρισία της εποχής της. Αντιμέτωπη με μία καταρρέουσα κοινωνία μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, η Πολυδούρη, όπως όλοι οι νεορομαντικοί ποιητές, επιλέγει τη χαμηλόφωνη προσωπική ποίηση, που εκφράζει κυρίως τις εσωτερικές της συναισθηματικές διακυμάνσεις.

Είναι όμως και επηρεασμένη από τον Καρυωτάκη και τον πεσιμισμό. Στον πεζό λόγο είναι αδέσμευτη.

Στο ημερολόγιό της και στην άτιτλη νουβέλα της παρουσιάζει τις αντιλήψεις της εποχής και σαρκάζει τις συμβατικότητες. Είναι πολύ μπροστά για την εποχή της.

Χαρακτηριστικό είναι ένα απόσπασμα από το ημερολόγιό της: «**1η Ιούνη 1921. Είδα και έπαθα έως ότου περάσω το μισό Μάη. Θεέ παντοδύναμε! Κι έπειτα να μην είσαι μπολσεβίκος! Να εργάζεσαι σαν τον χειρότερο εργάτη, να μελετάς, να αξιούν να είσαι ευπαρουσίαστος και να περνάς μισό μήνα με ένα δεκάρικο και αυτό δανεικό! Πότε στεναχωρούμαι, βλέποντας την αστεία αυτή κατάσταση ελπίζουσα επί τα βελτίω**».

Πολλά ποιήματά της έχουν μελοποιηθεί. Παραθέτουμε τρεις στροφές από το πιο γνωστό ποίημά της, από τη συλλογή «**Οι τρίλλιες που σβήνουν**» μελοποιημένο από το Δημήτρη Παπαδημητρίου αλλά και τον Γιάννη Σπανό.

Γιατί με αγάπησες

Δεν τραγουδώ παρά γιατί με αγάπησες
στα περασμένα χρόνια.

Και σε ήλιο, σε καλοκαιριού προμάντεμα
και σε βροχή, σε χιόνια,

δεν τραγουδώ παρά γιατί με αγάπησες

.....

Μόνο γιατί με αγάπησες γεννήθηκα,
για αυτό η ζωή μου εδόθη.

Στην άχαρη ζωή, την ανεκπλήρωτη
μένα η ζωή πληρώθει.

Μόνο γιατί με αγάπησες γεννήθηκα.

.....

Μονάχα για τη διαλεκτή αγάπη σου
μου χάρισε η αυγή ρόδα στα χέρια.

Για να φωτίσω μία στιγμή το δρόμο σου
μου γέμισε τα μάτια η νύχτα αστέρια,

μονάχα για τη διαλεκτή αγάπη σου.

.....

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

13ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ)

*«Με πυξίδα τις σύγχρονες ανάγκες μας
δυναμώνουμε τον αγώνα για ισότητα και χειραφέτηση ενάντια
στους εκμεταλλευτές του μόχθου μας».*

Με αυτό το σύνθημα πραγματοποιήθηκε το 13ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) από τις 22 έως και τις 24 Οκτώβρη 2021.

Στις εργασίες του πήραν μέρος πάνω από 700 γυναίκες-αντιπρόσωποι που εκλέχθηκαν από τους Συλλόγους και τις Ομάδες της Ομοσπονδίας από κάθε περιοχή της χώρας.

Οι εργασίες ολοκληρώθηκαν με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Πρόεδρος επανεκλέχθηκε η Χριστίνα Σκαλούμπακα.

Τη συζήτηση απασχόλησαν τα συμπεράσματα από τον απολογισμό δράσης και τις πρωτοβουλίες των Συλλόγων και των Ομάδων, τα βήματα που έγιναν στη συμμετοχή γυναικών στη

συλλογική πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες τους, για τη διεκδίκηση ισότιμων δικαιωμάτων σε όλες τις πλευρές της ζωής. Ενάντια στις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που ευθύνονται για τη γυναικεία ανισότητα, ενάντια σε κυβερνήσεις και ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ.

Βασικοί στόχοι που έθεσε το συνέδριο είναι η άνοδος της συμμετοχής των γυναικών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, στα εργατικά σωματεία, στις ενώσεις των αυτοαπασχολούμενων, στους αγροτικούς συλλόγους, στους φοιτητικούς συλλόγους.

Στην ημερήσια διάταξη βρέθηκε η ανάγκη πραγματοποίησης ενός αποφασιστικού βήματος στην κατεύθυνση της οργάνωσης των γυναικών στο κίνημα, της συμμετοχής των μητέρων στην κοινωνική δράση.

Στην κατεύθυνση αυτή οι Σύλλογοι και οι Ομάδες γυναικών ανεβάζουν τον πήχη των απαιτήσεων στη λειτουργία και τη δράση τους, με σκοπό να αποτελέσουν το ζωντανό κύτταρο οργάνωσης και δράσης των γυναικών, αλλά και να ευαισθητοποιήσουν, γύρω από τον αγώνα για την ισότητα και τα ζητήματα των γυναικών, άλλους φορείς του κινήματος.

Θεωρίες "κοινωνικού φύλου", το ιδεολογικό ρεύμα του ατομισμού και του ανορθολογισμού.

Στη δεκαετία του 1990 και με επίκεντρο τις ΗΠΑ υιοθετούνται οι θεωρίες του λεγόμενου **κοινωνικού φύλου**.

Στη συνέχεια γίνονται συστατικό στοιχείο των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα θέματα Ισότητας. Ήδη και στη χώρα μας σε πανεπιστημιακά τμήματα διδάσκονται οι θεωρίες περί «κοινωνικού φύλου».

Τί υποστηρίζουν αυτές θεωρίες: «Το φύλο είναι κάτι ρευστό και μεταβαλλόμενο». Το κάθε άτομο, άντρας ή γυναίκα είναι «αυτό που αισθάνεται και σκέπτεται για τον εαυτό του». Δεν χαρακτηρίζομαστε συνεπώς άντρας ή γυναίκα, σύμφωνα με τα βιολογικά χαρακτηριστικά της γέννησής μας, υποστηρίζουν οι θεωρίες, αλλά απ' αυτό που αισθανόμαστε και επιτελούμε στην κοινωνία. Συνεπώς, υπάρχει το «βιολογικό» και το «κοινωνικό» φύλο. Μπορείς δηλ. να γεννηθείς άντρας βιολογικά και στην πορεία να επιλέξεις την αλλαγή του φύλου, αφού έτσι αισθάνεσαι μέσα στην κοινωνία.

Οι θεωρίες περί «**κοινωνικού φύλου**» προσπαθούν να ερμηνεύσουν σύνθετα κοινωνικά ζητήματα, όπως οι σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων με αντιεπιστημονικούς διαχωρισμούς των βιολογικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών του ανθρώπου και με υποκειμενικά κριτήρια. Κρύβουν π.χ. ότι ο γυναικείος και αντρικός οργανισμός είναι βιολογικά διαμορφωμένοι με συγκεκριμένο τρόπο, που αποτελούν τη βάση της αναπαραγωγικής διαδικασίας.

Πάνω στις αντικειμενικά διαμορφωμένες ανάγκες της γυναίκας στηρίζεται και η διεκδίκηση αναγκαίων μέτρων προστασίας και στήριξης της μητρότητας και του γυναικείου οργανισμού(πχ άδειες μητρότητας, υγιεινή και ασφάλεια στο χώρο δουλειάς, κοινωνικές δομές στήριξης της οικογένειας).

Οι θεωρίες περί «**κοινωνικού φύλου**» επίσης δεν εξηγούν ότι οι

κοινωνικές αντιλήψεις και συμπεριφορές για την ανισότιμη θέση της γυναίκας δεν είναι απόρροια των βιολογικών της χαρακτηριστικών. Οι διακρίσεις σε βάρος της στη δουλειά, τη μόρφωση, την οικογένεια, δεν διαμορφώθηκαν αυθόρμητα, με βάση την **υποκειμενική άποψη** κάποιων αντρών που ήταν στην εξουσία. Διαμορφώθηκαν **αντικειμενικά** σε συγκεκριμένες ιστορικές, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές συνθήκες.

Οι κοινωνικές διακρίσεις που βιώνουν οι γυναίκες εδώ και αιώνες, έχουν να κάνουν με τις ανάγκες της εκάστοτε κοινωνίας και της εκμεταλλεύτριας τάξης απέναντι στη γυναικεία εργασία.

Για παράδειγμα, υπήρχαν θεωρίες τον περασμένο αιώνα που αιτιολογούσαν την υποβαθμισμένη θέση της γυναίκας με βάση τη «βιολογική κατωτερότητα» του γυναικείου φύλου.

Ήταν το άλλοθι της φεουδαρχικής κοινωνίας για να μην αναγνωρίσει την εργασία της γυναίκας στα πλαίσια του ευρύτερου οικογενειακού νοικοκυριού.

Ο καπιταλισμός χρειάστηκε τη μαζική εργασία των γυναικών για να κερδοσκοπεί. Έτσι σ' ένα βαθμό ξεπεράστηκαν οι αναχρονιστικές απόψεις περί βιολογικής κατωτερότητας των γυναικών.

Όταν όμως μπήκε στη βαθιά οικονομική κρίση, επανήλθαν οι αναχρονιστικές απόψεις ότι η γυναίκα πρέπει να μένει περισσότερο καιρό στο σπίτι, να φροντίζει τα παιδιά και να δουλεύει με ευέλικτες και ελαστικές σχέσεις εργασίας για να μειώνονται τα μεγάλα ποσοστά ανεργίας και να καλύπτονται τα κενά στις κοινωνικές δομές στήριξης της οικογένειας.

Θα επανέλθουμε όμως στο θέμα, γιατί είναι και σοβαρό και αφορά τα παιδιά, τα εγγόνια μας και τις γενιές που θα έρθουν μετά από μας.

Η κυριαρχία των νόμων της αγοράς στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και οι αναξιοποίητες δυνατότητες πρόληψης και προστασίας της υγείας.

Με την πανδημία COVID 19, ήρθε στην επικαιρότητα για άλλη μία φορά η υγεία. Ανέκυψαν για άλλη μία φορά ερωτήματα όπως:

- ✓ είναι αδύνατη η πρόληψη και η διασφάλιση υψηλού επιπέδου υπηρεσιών υγείας;
- ✓ είναι μονόδρομος σήμερα να μετατρέπονται τα νοσοκομεία σε νοσοκομεία μίας νόσου;
- ✓ είναι μονόδρομος η ανεπαρκέστατη επιδημιολογική επιτήρηση;

Από αυτήν την άποψη είναι πολύτιμη η εμπειρία παλαιότερων εργαζόμενων και συνταξιούχων της ΔΕΗ. Έχουμε ζήσει την επίθεση και την υποβάθμιση στο επίπεδο των υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ), τη διάλυση του ασφαλιστικού φορέα της ΔΕΗ. Την ίδια ώρα έχουμε πείρα να αναδείξουμε πώς η επίθεση στο ταμείο μας και σε άλλες δομές ΠΦΥ δεν είχε σαν στόχο την αντιμετώπιση υπαρκτών προβλημάτων, ούτε την αναβάθμισή τους σε ένα ενιαίο, υψηλού επιπέδου, δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας. Στόχευαν στη «διασφάλιση περικοπών δημόσιων δαπανών» και την παραπέρα επέκταση των νόμων της αγοράς στο επίπεδο της ΠΦΥ. Όπως χαρακτηριστικά έλεγαν οι εισηγητές της επίθεσης, δεν μπορεί ο ίδιος οργανισμός, τα ασφαλιστικά ταμεία, να είναι «αγοραστές» και ταυτόχρονα «πάροχοι και πωλητές» υπηρεσιών υγείας, γιατί αντίκειται στους κανόνες της αγοράς...

Για να δούμε όμως το περιεχόμενο των υπηρεσιών ΠΦΥ και να απαντήσουμε αν αυτές πρέπει να παρέχονται στη βάση των νόμων της αγοράς, αξίζει να εστιάσουμε στο περιεχόμενο της έννοιας της υγείας.

Όταν λέμε ότι κάποιος είναι υγιής εννοούμε όλοι το ίδιο;

Για τους εργοδότες, το κεφάλαιο και το κράτος τους, υγιής είναι ο εργαζόμενος που παραμένει ικανός για εργασία.

Η υγεία όμως δεν είναι η έλλειψη αρρώστιας, αλλά η κατάσταση πλήρους σωματικής, πνευματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας του ανθρώπου, η συνολική κατάσταση ισορροπίας του ανθρώπου με τη φύση και την κοινωνία, που να του επιτρέπει όχι μόνο να εργάζεται, αλλά να συμμετέχει δημιουργικά στην οικογενειακή του ζωή, στην κοινωνική και πολιτική δραστηριότητα, να αναπτύσσει τις ικανότητές του. Πίσω από αυτή τη γραμμή υπάρχει η απλή διατήρηση στη ζωή, η επιβίωση.

Επιπλέον η υγεία δεν είναι ατομική υπόθεση, απλούστατα γιατί η κατάσταση της υγείας ενός ανθρώπου προκύπτει από τις υλικές συνθήκες, τον τρόπο παραγωγής και τις κοινωνικές σχέσεις των ανθρώπων. Από παράγοντες δηλαδή όπως το εισόδημα, οι όροι και οι συνθήκες εργασίας, η δυνατότητα να μορφωθεί, η στέγαση, το καθαρό περιβάλλον κλπ.

Η Πρωτογενής πρόληψη περιλαμβάνει την πρόληψη, εντοπισμό και αντιμετώπιση των κινδύνων στην πηγή τους, περιλαμβάνει πρακτικά όλες εκείνες τις υπηρεσίες και ενέργειες που απαιτούνται για να ΜΗΝ αρρωσταίνει ο πληθυσμός, για τον περιορισμό της νοσηρότητας με την εξάλειψη νοσογόνων παραγόντων. Η **Δευτερογενής πρόληψη**

αφορά στην ΕΓΚΑΙΡΗ διάγνωση ασθενειών σε πρώιμο στάδιο, ώστε να είναι εφικτή η αποτελεσματική θεραπεία πριν την εκδήλωση της σοβαρής ασθένειας. Για παράδειγμα το ΤΕΣΤ ΠΑΠ που συμβάλει στην έγκαιρη διάγνωση και πρόληψη του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας, όταν διενεργείται συστηματικά. Τέλος η **Τριτογενής πρόληψη** αφορά στην πρόληψη των επιπλοκών με την κατάλληλη έγκαιρη διάγνωση, παρακολούθηση και θεραπεία.

Παρά όμως την τεράστια πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας, παρά τις αντικειμενικές δυνατότητες που προκύπτουν, διαπιστώνουμε ότι ακόμα και σήμερα εκλείπουν βασικοί όροι και προϋποθέσεις για τη διαφύλαξη της υγείας, ως κοινωνικό αγαθό.

Η ΠΦΥ ως πρωταρχικό στοιχείο του ενιαίου αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος υγείας.

Μπορεί η ΠΦΥ να συμβάλει στην πρόληψη και την προστασία της υγείας από όλους αυτούς τους παράγοντες κινδύνου;

Προφανώς δεν αναφερόμαστε στην ΠΦΥ που επικαλούνται διαδοχικά οι αστικές κυβερνήσεις ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ παλαιότερα, με την πανσπερμία δομών που βασικό άξονα έχουν τη διασφάλιση εσόδων και τις περικοπές δημόσιων δαπανών υγείας. Δεν έχει καμία σχέση με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις για ΠΦΥ, που θα αποτελεί φραγμό στην νοσοκομειακή και την εξειδικευμένη περίθαλψη κατά τα πρότυπα των Τοπικών Μονάδων Υγείας (ΤΟ.Μ.Υ.) της «μεταρρύθμισης» στην ΠΦΥ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Τα Κέντρα Υγείας (ΚΥ), κύτταρο της ΠΦΥ, με τις δομές και τις υπηρεσίες τους θα παρεμβαίνουν στην κοινότητα ευθύνης τους για να έχουν άμεση εικόνα για τους περιβαλλοντικούς και άλλους παράγοντες κινδύνου για την υγεία του πληθυσμού αναφοράς. Παράλληλα με συστηματικούς ιατρικούς ελέγχους μπορεί να διασφαλίζεται επιδημιολογική επιτήρηση στην κοινότητα. Να διασφαλίζεται δηλαδή, ανά πάσα στιγμή και σε κάθε γωνιά της χώρας, γνώση της κατάστασης και των προβλημάτων υγείας, η δυνατότητα εντοπισμού νέων προβλημάτων και κυρίως να εντοπίζονται έγκαιρα τα αίτιά τους και να λαμβάνονται τα αναγκαία προληπτικά μέτρα. Αυτές οι δυνατότητες πρόληψης και προστασίας της υγείας παραμένουν αναξιοποίητες από την κυριαρχία των νόμων της αγοράς και στο σχεδιασμό και στην ανάπτυξη υπηρεσιών υγείας, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στον λεγόμενο «δημόσιο» τομέα.

Ας αξιοποιήσουμε όμως το παράδειγμα της πανδημίας για να κατανοήσουμε την σπουδαιότητα τέτοιων δομών ΠΦΥ. Δεν θα είχαμε καλύτερη επίβλεψη της πανδημίας και αποτελεσματικότερη υγειονομική απομόνωση των ασθενών και των στενών επαφών τους μέσα από τις υποδομές των ΚΥ και της ΠΦΥ συνολικότερα; Δεν θα μπορούσαν παράλληλα να έχουμε καταγραφή ευπαθών ομάδων για να διασφαλίζουμε την οργανωμένη λήψη μέτρων για την προστασία της υγείας τους; Δεν θα μπορούσε ένα δίκτυο δομών δημόσιας υγείας και ΠΦΥ να διενεργεί σχεδιασμένα τους αναγκαίους ελέγχους για να παρακολουθούμε την εξέλιξη της πανδημίας, αντί να χαρακτηρίζονται ορφανά η πλειοψηφία των κρουσμάτων, εξαιτίας της απουσίας πρακτικά συστηματικής και αποτελεσματικής ικνηλάτησης;

Τέλος η σύνδεση υπηρεσιών προστασίας και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου, με το Πρωτοβάθμιο Σύστημα Υγείας αλλά και με δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια κέντρα, η διαμόρφωση κρατικού σώματος Ιατρών Εργασίας και Τεχνικών Ασφαλείας ενταγμένου στο Αποκλειστικά Δημόσιο Δωρεάν Σύστημα Υγείας, συμβάλει στην συστηματική αξιοποίηση του συνόλου των επιστημονικών και τεχνολογικών δυνατοτήτων για την πρόληψη και αντιμετώπιση του επαγγελματικού κινδύνου. Σε αντιπαράθεση με τη ντροπή της μηδενικής καταγραφής επαγγελματικών ασθενειών, την

άσκηση της Ιατρικής της Εργασίας, ως πάρεργο από μη εξειδικευμένους επιστήμονες, την κυριαρχία στον κλάδο των ιδιωτικών Εξωτερικών Υπηρεσιών Πρόληψης και Προστασίας (ΕΞΥΠΠ) που εξειδικεύονται στην παροχή ψευδεπίγραφων εικονικών υπηρεσιών με βασικό προσανατολισμό την νομική κάλυψη των εργοδοτικών συμφερόντων. Σε αντιπαράθεση με την άμεση εργοδοτική τρομοκρατία ή τη διπλή εξάρτηση των επιστημόνων του κλάδου από εργοδότη και ΕΞΥΠΠ που επιδιώκουν να παρέμβουν ακόμα και στην άσκηση των επιστημονικών καθηκόντων Ιατρών Εργασίας και Τεχνικών Ασφαλείας, ανεξάρτητα από την παραδειγματική στάση, πολλές φορές των ιδίων.

Στον αντίποδα της στρατηγικής της ΕΕ για την υγεία που απαρέγκλιτα εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις, στον αντίποδα της επέκτασης των Συμπράξεων Δημοσίου-Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), της μετατροπής των νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ που προετοιμάζει η κυβέρνηση της ΝΔ...

Στον αντίποδα της λειτουργίας των δημόσιων νοσοκομείων, ως αυτοτελών επιχειρηματικών μονάδων, που πρωτοστάτησε και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζοντας και συνεχίζοντας εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ...

Στον αντίποδα των σχεδιασμών τους, είναι οι δικές μας διεκδικήσεις. Για ένα ενιαίο αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας, που με σχεδιασμό θα αξιοποιεί το σύνολο των επιστημονικών και τεχνολογικών επιτευγμάτων για την κάλυψη σύγχρονων λαϊκών αναγκών στην πρόληψη, αντιμετώπιση κινδύνων στην πηγή τους, έγκαιρη διάγνωση και θεραπεία – αποκατάσταση. Μέσα από την πάλη για την ανάδειξη των τεράστιων ελλείψεων σε υλικοτεχνική υποδομή, εξοπλισμό και στελέχωση, φωτίζουμε τον πραγματικό ένοχο για τα προβλήματα ασθενών και υγειονομικών: την κυριαρχία των νόμων της αγοράς, των νόμων που θέλουν την υγεία και την ασθένεια πεδίο κερδοφορίας, επενδύσεων και ανταγωνισμού, που αντιμετωπίζουν τις «δημόσιες δαπάνες» για την υγεία, ως περιττό αντιαναπτυξιακό κόστος. Την κυριαρχία της λογικής που θέλει την υγεία και τις υπηρεσίες υγείας εμπόρευμα και όχι κοινωνικό αγαθό που θα διασφαλίζεται σε όλους ισότιμα με βάση τις ανάγκες.

Παπάζογλου Χρήστος

Ιατρός Εργασίας,

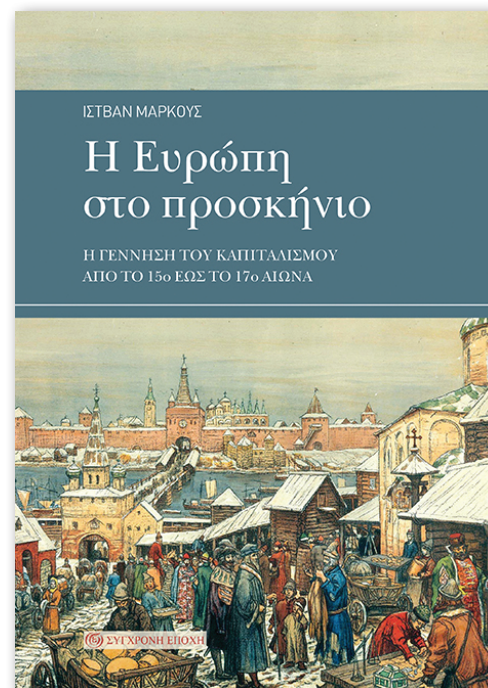
μέλος Δ.Σ. Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ.)

Τα βιβλία είναι τα καλύτερα δώρα για μας και τους αγαπημένους μας

Πώς δημιουργήθηκαν –κατά το λεγόμενο Μεσαίωνα– και αναπτύχθηκαν σταδιακά τα φύτρα του καπιταλισμού στην Ευρώπη; Γιατί ο νέος τρόπος οργάνωσης της κοινωνίας αναπτύχθηκε για πρώτη φορά στην Ευρώπη και όχι σε άλλα μέρη, όπως η Κίνα, ο πολιτισμός της οποίας προηγήθηκε κατά 1.500 χρόνια του ευρωπαϊκού; Γιατί τα πρώτα αστικά κράτη ήταν η Ολλανδία και η Αγγλία; Πώς προσαρμόστηκε σταδιακά η πολιτική, πολιτισμική, διανοητική και θρησκευτική ζωή της Ευρώπης ως συνέπεια της ανάπτυξης των νέων κοινωνικών σχέσεων στην παραγωγική διαδικασία; Αυτά και πολλά ακόμη ερωτήματα απαντιούνται σε αυτό το συναρπαστικό βιβλίο, το οποίο καταπιάνεται με τη γέννηση του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού συστήματος μέσα από τη μήτρα της ευρωπαϊκής φεουδαρχικής κοινωνίας. Σε αυτό παρουσιάζονται σε όλο τους τον πλούτο οι «πό-

νοι» αυτού του «τοκετού»: Η πάλη για τη δημιουργία της ενιαίας Ισπανικής Αυτοκρατορίας στην οποία «ο ήλιος δεν έδυε ποτέ», ο 80χρονος αγώνας των Κάτω Χωρών απέναντι στην Ισπανία που οδήγησε στη δημιουργία του ολλανδικού κράτους, η εσωτερική σύγκρουση για τη συγκρότηση του αστικού βρετανικού κράτους και ο ανταγωνισμός του απέναντι στην Ολλανδία και τη Γαλλία για την κυριαρχία των θαλασσών, οι εξεγέρσεις των χωρικών απέναντι στους δυνάστες τους, η εμφάνιση των νέων χριστιανικών δογμάτων σε ρήξη με τον καθολικισμό και τον Πάπα, η αντιπαράθεση της ανερχόμενης επιστήμης με τις θρησκευτικές αντιλήψεις. Το «ταξίδι» του αναγνώστη στις σελίδες του βιβλίου ομορφαίνει ακόμα περισσότερο από την ιδιαίτερη λογοτεχνική ικανότητα του συγγραφέα, αλλά και από τον εμπλουτισμό του βιβλίου με πολλές εικόνες και τεκμήρια της εποχής.

Το βιβλίο του Erno Gondos παρουσιάζει μια σύντομη και περιεκτική εικόνα της εξέλιξης του Α' Παγκόσμιου Πολέμου. Μας δίνει όχι μόνο τα γεγονότα του πολέμου, αλλά και την προϊστορία του, τη συσσώρευση ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων στις προηγούμενες δεκαετίες που οδήγησαν στο μακελειό εκατομμυρίων ανθρώπων. Παράλληλα με τις εξελίξεις του πολέμου που διεξήγαγαν οι αστικές τάξεις των εμπόλεμων χωρών, παρουσιάζονται και οι εξελίξεις στο εργατικό κίνημα, στα κόμματα της εργατικής τάξης, τα οποία στο έδαφος του ρεφορμισμού που κυριαρχούσε κατακλύλησαν στον εθνικισμό, στη στήριξη των αστικών τους τάξεων στον πόλεμο, με εξαίρεση το Κόμμα των Μπολσεβίκων στη Ρωσία, που όχι μόνο δεν ενσωματώθηκε στο κυρίαρχο ρεύμα, αλλά χάραξε γραμμή πάλης για την κατάκτηση της εργατικής εξουσίας.

Ποια μονοπάτια της Ιστορίας οδηγούν έναν παντοδύναμο βασιλιά, που η απλή επιθυμία του αρκούσε κάποτε για να τον ακολουθήσουν τυφλά εκατοντάδες χιλιάδες απ' άκρη σ' άκρη του βασιλείου του, να σέρνεται πλέον «σαν αιχμάλωτος από 4.000 γυναίκες και έναν οπλισμένο όχλο 20.000-30.000 ατόμων στην ίδια του την πόλη»; Ποια γεγονότα μεταμορφώνουν ένα νεαρό δικηγόρο, που πρώτα στεκόταν με δέος μπροστά στον αυτοκράτορα, σε τρομερό κατήγορο που θ' απαιτήσει τον αποκεφαλισμό του Γάλλου μονάρχη; Μέσα σε ποιες μάχες σμιλεύονται οι λαμπερές προσωπικότητες του Ροβεσπιέρου, του Σαιν-Ζυστ, του Μαρά, του Δαντόν και του Ντεμουλέν;

Ο συγγραφέας Σάντορ Φέκετε ξεναγεί τον αναγνώστη στους δρόμους του Παρισιού όπου διαδραματίζονται λαϊκές εξεγέρσεις μ' επικεφαλής τους Αβράκωτους. Στη μάχη για την κατάληψη της τρομερής φυλακής της Βαστίλης και του παλατιού του Κεραμικού. Στις συνεδριάσεις της Εθνοσυνέλευσης με τους

φλογερούς λόγους σχετικά με την πορεία και το μέλλον της επανάστασης. Στις αίθουσες του Παλατιού και στα σαλόνια των ευγενών όπου οργανώνονται οι αντεπαναστατικές δυνάμεις. Στην επαρχία της Γαλλίας που ξεδιπλώνεται η σφοδρή σύγκρουση των υποστηρικτών του βασιλιά και των υπερασπιστών της επανάστασης. Στα γεγονότα της ανόδου και της πτώσης του Ναπολέοντα Βοναπάρτη.

Η παρούσα έκδοση αποτελεί μια συνοπτική, αλλά περιεκτική εισαγωγή σε όλ' αυτά τα γεγονότα που άνοιξαν το δρόμο της πολιτικής κυριαρχίας της αστικής τάξης της Γαλλίας και σηματοδότησαν την αρχή ενός αιώνα αντίστοιχων διεργασιών σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το μεγάλο της προτέρημα είναι ότι συμβάλει στην υλιστική-διαλεκτική προσέγγιση της ιστορίας της περιόδου, χωρίς να προϋποθέτει γνώσεις για τα συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα, ούτε για τις κοινωνικές και οικονομικές νομοτέλειες που οδηγούν στη Γαλλική Επανάσταση.

